

JUNY 2016 - ANY XXXVIII - NÚM. 146

Llum d'Oli

P O R R E R E S

ESTANC CA NA JAUME

Tabac - articles de regal - papereria - llibres
i tota classe de revistes i diaris

Carrer Sant Roc, núm. 2 - PORRERES

MAN'S

L'Almoina, 30
Tlf. 971 16 84 56
Porreres · Mallorca

Pepe Jeans
LONDON

LIBERTO

DIESEL
FOR SUCCESSFUL LIVING

Autos Veny

Tels: 971 58 15 77 - 971 58 10 54
Fax: 971 58 16 15
E-mail: gerencia@autosveny.com

Concesionario
Autos Veny, S.A.
Carretera Campos, s/n
07200 Felanitx
Illes Balears

12 100 5848 - 9426 TMS

Germans Leiva

Antonio Marqués, 2
07003
PALMA DE MALLORCA
Tel. 971 76 34 92
Fax: 971 75 19 63

www.viajespegaso.com

Sebastià Vidal Mas
Foto Vidal - Porreres

Avinguda Bisbe Campins, 22
Telf. 971 64 73 20

LLG FUSTERIA

LLITERAS GARI

Portes i Cuines fetes a mida

C/. Major, núm 61 - 07260 PORRERES (Mallorca)
Taller: Ctra. Porreres - Montuiri, Parcela 250
Telef. i Fax 971 16 84 66

CAUREM DUES VEGADES AMB LA MATEIXA PEDRA

Juny de 2016 - Núm. 146

Dipòsit Legal PM 76/1979

Edita:

Agrupació Cultural de Porreres
Carrer d'en Mago, s/n
agrupacioculturalporreres@gmail.com
www.agrupacioculturalporreres.blogspot.com
www.facebook.com/agrupacio.porreres

Consell de redacció:

Llúcia Salleras Julià
Antoni Sorell Mora
Bartomeu Garí Salleras
Joana Mora Cerdà
Joan Barceló Barceló
Joan Miralles Plantalamor

Col·laboradors/es:

Maria Barceló Crespí
Germanes Barceló-Crespí
Antoni Sorell Mora
Joan Barceló Fusteret
Joan Barceló Capeller
Jaume Rosselló Tomàs
Simó Tortella Sbert
Maria Antònia Sureda
Pere Muntaner
Maria Antònia Nicolau Rosselló
Caterina Gornals
Gabriel Noguera Vich
Col·legi Verge de Montis-ion
CEIP Escola Nova
Coloma Taberner
Margdalida Barceló Taberner
Francesc Melià
Aina Sansó
Bartomeu Garí
Club Bàsquet Porreres

Correcció lingüística:

Catalina Maria Garí Blanch
Maria Antònia Sureda Picornell

Fotografies:

Simó Tortella
Arxiu Agrupació Cultural

Coberta:

Fotomuntatge de
Gràfiques Llopis

Imprimeix:

Gràfiques LLOPIS, S.A
Tel. 971 58 04 89
e-mail: disseny@grafiquesllopis.com

*Els articles publicats reflecteixen
únicament l'opinió dels seus autors.*

El canvi que s'està produint a Mallorca es palpa als carrers, a les carreteres, a la plaça de la Vila.

Fins fa poc, la visita dels turistes amb les butxaques plenes de doblers, o de bones intencions, era un privilegi que només tenien els pobles de la costa els quals, en nom de la prosperitat econòmica, varen anar transformant la nostra estimada illa. Zones amb encant s'ompliren de monstres de ciment, platges silencioses es convertiren en espectacles de circ. Però, ja que era en nom de la prosperitat econòmica!!!

Enguany és un bon any, ens diuen els diaris! L'ocupació hotelera batrà tots els rècords. Pareix que hem sortit de la crisi, tornam a veure grues pels carrers, això és bon senyall, diuen els veïnats.

L'aeroport rebrà quants de mils de vols en un parell de mesos? Pel túnel de Sóller hi passaren tants de cotxes durant el mes de maig com qualsevol més d'agost!

I segueix arribant gent a Mallorca. Un dia qualsevol desembarquen 5000 turistes d'un creuer immaculat que ens deixa el seu oli al nostre mar, invadint el centre de Ciutat. I una quantitat indefinida es mouen per les nostres carreteres amb el cotxe de lloguer de marca no t'hi fixis, perquè ja n'hi ha de tots colors.

Els nostres visitants han descobert que l'Illa té encant més enllà de les platges. I s'acosten a l'interior, on poden gaudir de la tranquil·litat dels pobles, del bon menjar, de la tradició i d'allotjaments que els permeten sentir-se integrats. Aquest fenomen també ha arribat a Porreres, canviant l'ambient que podem trobar un dia qualsevol. Sinó, sortiu a passejar per l'Avinguda i ja ens ho contareu... Les 900 places turístiques han revitalitzat la Vila. El pastís s'està repartint. Els guanys del turisme arriben als petits negocis, als restaurants, a les botigues, als particulars que han arreglat ca seva per convertir-lo en allotjament turístic...

Però també diu la premsa, que les nostres reserves d'aigua estan molt baixes. El Govern fa campanyes per conscienciar-nos de la importància de fer-ne un consum responsable. Per ventura som massa gent que en consumim? Tampoc no és suficient el transport públic que va cap a la zona del nord de l'Illa. S'hauran d'afegir freqüències. I si voleu anar a la platja millor que reserveu lloc amb antelació, perquè no hi cabreu! Podrà resistir Mallorca aquesta pressió demogràfica?

Si no tenim present que els recursos i els espais de la nostra illa són limitats i que no ens podem excedir sense que vagi en detriment de la qualitat de vida dels mallorquins i forans, no bastarà ni l'impost turístic recentment estrenat per arreglar-ne les conseqüències.

Les darreres enquestes no ens deixen molt ben parats. Els turistes ens suspenen i ens posen al nivell de fa 50 anys. Són especialment crítics en la relació qualitat-preu, la neteja, el renou, l'oferta cultural, gastronòmica i comercial. Veient els nostres punts dèbils es pot entendre perquè de cada vegada hi ha més gent que prefereix els pobles d'interior. Per això mateix, hem de tenir cura de no espatllar-ho una altra vegada i d'assumir un nivell de visitants que sigui sostenible.

La creació a Porreres d'un Fòrum permanent de turisme amb l'objectiu de treballar des de diferents sectors per un desenvolupament turístic sostenible és sens dubte una notícia esperançadora.

En nom de la prosperitat econòmica... caurem dues vegades amb la mateixa pedra?

LLIÇÓ A CÀRREC DE SEBASTIÀ LLITERES: ELS ORÍGENS DE L'ESTAT ISLÀMIC

El passat divendres 1 d'abril el porrerenc Sebastià Lliteres Lliteres, ens va impartir una lliçó sobre "Els orígens de l'Estat Islàmic".

El Local Social de l'Agrupació Cultural va quedar petit per acollir tota la gent interessada en sentir l'explicació del nostre jove convidat. Enhorabona Sebastià, ens feres gaudir de valent amb la teva exposició.

FESTA DE MONTI-SION. PARADETA DE LLIBRES EN CATALÀ

Com és costum, cada any l'Agrupació Cultural posa una paradeta de venda de llibres en català a la Clastra del Santuari, coincidint amb la celebració de la Festa de Montision. Enguany també hi fórem presents.

VII EIXIDA CULTURAL I PAISATGÍSTICA, curs 2015-16

La VII eixida cultural i paisatgística del present curs, duita a terme el dissabte dia 9 d'abril, va tenir un component lul·lià. Al matí es va visitar el monestir de La Real així com la possessió de Miramar (Deià). D'altra banda, qui va voler continuar a l'horabaixa, pogué fer un recorregut pel poble de Deià arribant fins a l'església parroquial i gaudir de la bella panoràmica des del cementiri, anar a cala Deià i observar la tafona de can Boi.

PROJECCIÓ DEL DOCUMENTAL DEL SILENCI PARAULES

Dins el cicle d'activitats de Memòria Històrica organitzades per l'Agrupació Cultural, dissabte 16 d'abril es va projectar el documental *DEL SILENCI PARAULES* de Gonzalo Nadal i David Mataró sobre els darrers presos polítics republicans de Les Illes (Miquel López Crespí, Isidre Forteza Cortés i Ramón Molina de Dios). Les paraules que posteriorment ens varen dirigir Tomeu Garí, Miquel López Crespí, Isidre Forteza i Gonzalo Nadal ens acostaren a la lluita antifranquista.

CONFECCIÓ A MIDA
 DISSENY INTERIOR
 DECORACIÓ TÈXTIL

CHITÓN
 DECORACIÓ

www.chitondeco.com info@chitondeco.com

DAGMAR & ERICH FUSS
 07260 Porreres/Mallorca Tel. 971-16 82 57
 Ctra. Porreres - Campos km 0,4 Fax 971-16 85 28

BM ESPORT - SABATES
 Ballester Melià

C/ L'Almoina, 19 Tel. 971 16 82 76
 07260 PORRERES Tel. Part. 971 64 74 21

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE SUBORNS I TRETES DE LA PRESÓ DE CA'N MIR (1936-1941). NOVES APORTACIONS

Divendres 22 d'abril l'Agrupació Cultural va col·laborar amb l'activitat organitzada per la Comissió de Memòria Històrica de l'Ajuntament de Porreres. Es va presentar el llibre *Suborns i tretes de la presó de ca'n Mir (1936-1941). Noves aportacions*. De Manuel Suárez Salvà. Intervingueren: Manuel Suárez, Bartomeu Garí i Lleonard Muntaner.

PORRERES 1936

També dins els actes de Memòria Històrica, els dies 23 i 24 d'abril, a l'Auditori Municipal de Porreres es va representar l'obra **PORRERES 1936**, adaptació teatral amb música en directe del llibre *Desfilades de dia, afusellaments de nit* de Bartomeu Garí Salleras, en la qual ha col·laborat l'Agrupació Cultural.

Per primera vegada s'ha posat damunt els escenaris part de la història del nostre poble, representant moments difícils d'algunes famílies de la Vila que es varen trobar immerses dins una guerra civil amb final tràgic. Història emotiva amb la qual es va sentir identificat el públic que assistí a les representacions, que sortia amb els ulls plorosos i molts d'ells donant les gràcies per haver tingut l'oportunitat de reflexionar sobre el passat del nostre poble. L'èxit de l'obra és un merescut homenatge a les famílies que varen patir tant. Degut a l'expectació creada, **Porreres 1936** es va tornar a representar el dia 29 de maig i està previst que es pugui veure a diferents indrets de Mallorca durant el pròxim hivern.

VIII EIXIDA CULTURAL I PAISATGÍSTICA, curs 2015-16

El diumenge 1 de maig la VIII eixida cultural i paisatgística va tenir per objectiu acostar-nos al paisatge urbà i

rural que inspirà a la poetessa M. Antònia Salvà i Ripoll (1869-1958). Es va fer un recorregut per carrers i places de Lluçmajor rere les passes de la poetessa i, després, pels camps de la marina llucmajorera fins a la possessió de s'Allapassa, tot plegat en un intent de conjugar "Literatura i Paisatge"

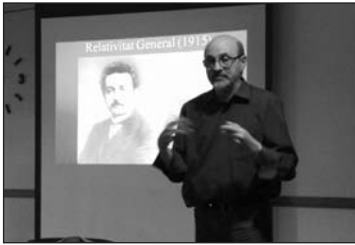
CONCERT DE MÚSICA CLÀSSICA A CÀRREC D'ÚRSULA POMAR I JAUME ROSSELLÓ

Dissabte 28 de maig al local social de l'Agrupació Cultural, el grup de cambra del Conservatori Superior de les Illes Balears format per Úrsula Pomar (flauta) i Jaume Rosselló (guitarra) ens interpretaren un repertori format per peces d'Astor Piazzola, Johann Sebastian Bach, Berkeley... Els assistents vàrem gaudir amb la interpretació individual i conjunta d'aquests dos joves músics, que ens varen sorprendre per la qualitat de la seva interpretació.

LLIÇÓ A CÀRREC DEL DR. CARLES BONA: QUÈ SÓN LES ONES GRAVITACIONALS I QUÈ ENS DIUEN DE L'UNIVERS

El passat divendres 3 de juny el Dr. Carles Bona, investigador principal del grup de recerca en Relativitat i Gravi-

tació de la UIB ens va impartir la lliçó "Què són les ones gravitacionals i què ens diuen de l'Univers". La seva tasca no fou fàcil: explicar amb paraules

senzilles i entenedores el concepte d'ona gravitacional i com es poden detectar.

IX EIXIDA CULTURAL I PAISATGÍSTICA, curs 2015-16

El diumenge 5 de juny va tenir lloc la IX eixida cultural i paisatgística del present curs, que va tenir un marcat caràcter arqueològic. Es visità la basílica paleocristiana de

son Peretó (Manacor) i els poblats talaiòtics de s'Illot (Sant Llorenç des Cardessar) i d'Hospitalet (Manacor).

SOPAR DE CLOENDA DEL CICLE DE LLIÇONS

Enguany el sopar de cloenda del cycle de lliçons fou divendres 17 de juny a la claustra del Santuari de Montision. Vàrem gaudir tots junts de bufet preparat per na Bel i la música de Bernat Bauçà Clar (el batle *marió* a Porreres 1936). En acabar el sopar la nostra presidenta Joana Mora va fer un breu repàs de les activitats que

s'han organitzat per la nostra entitat durant el curs 2015-16 i obsequià amb un petit detall als col·laboradors desinteressats que ens han ajudat a fer possible la nostra programació.

DIADA AL CARRER RAMON LLULL

Dia 25 de juny, en col·laboració amb l'àrea de cultura de l'Ajuntament de Porreres, la nostra associació organitzà una diada cultural al carrer Ramon Llull de Porreres. L'activitat, encaixada dins els actes per a la commemoració dels 700 anys de la mort de Ramon Llull, es va organitzar en aquestes dates per fer-la coincidir amb la festa del nostre copatró Sant Joan Baptista.

La diada va consistir en:

Un taller de màscares d'animals sobre el Llibre de les Bèsties, adreçat als més petits, a càrrec de la bibliotecària Margalida Roig.

La representació de l'obra de microteatre *L'ipad de Ramon Llull* a càrrec de Noctàmbuls Teatre, al pati de *can Fiol*.

La lectura compartida de texts de Ramon Llull.

Una actuació poètic-musical del grup Vers Endins *Ramon Llull, entenem-nos per amor*.

El carrer Ramon Llull va resultar un indret molt tranquil i acollidor per fer-hi activitats culturals. En prenem nota per a properes ocasions.

**jaume
sastre
soler SL**

materiales de construcción

ceràmiques i gres bigues imitació fusta
ciments saques aïllants canonades
lloguer de minicontenidors (Servei a domicili)

CARRER NOU, S/N
(SORTIDA CTRA. PORRERES-VILAFRANCA)
07260 - PORRERES
TEL. I FAX: 971 647102

ACTIVITATS GEPERUDES

PUNTALS DE PLANÍCIA, 10 d'abril de 2016

Aquest vegada anàrem fins a Puigpunyent per pujar els puntals de Planícia. Pujàrem fins al coll des Grau i d'aquí, cametes me valguen, cap a sa Campaneta. Abans d'arribar-hi, ens desviàrem a l'esquerra cap el camí vell d'Estellencs, passant per un camí empedrat i amb paret a cada banda. Abans del coll, ens vam desviar a la dreta i, escalant un poc, ens vam poder enfilars, pel pas de s'Encletxa, als Puntals d'uns 893 metres, d'on vam poder gaudir d'unes bones vistes. D'aquí, anàrem cap al pas de sa Biga des d'on davallàrem fins a un rotlo de sitja; allà vam dinar i vam fer un descans. Després, en continuar la marxa, enllaçàrem amb el Camí Vell d'Estellencs i vam pujar cap al coll d'Estellencs, retornant per allà on havíem passat el dematí.

Aprofitam aquest espai per fer-vos saber que el pas de sa Biga pren aquest nom perquè per allà diuen que van davallar una biga per a la tafona de Planícia. Vés a saber com!

PUIG DE GALATZÓ PEL PAS DE S'ENCLETXA, 8 de maig de 2016

Un altre cop partim cap a Puigpunyent i, d'allà, cap a la font des Pi, des d'on començam a caminar cap el coll des Carniceret (703 metres). Des d'aquí ens dirigim cap a s'Encletxa, abans d'enfilars-nos, però, vam fer una aturada per reprendre forces. Després vam començar el pas, sempre acompanyats per la boira. D'allà vam arribar al cim (1027 metres), gairebé no vérem res a causa de la boira. A continuació, vam començar la davallada cap el pas de na Sabatera, fins al coll de sa Moleta, Rasa (618 metres), pas des Cosí i cap la Boal de ses Serveres, on dinarem peus davall taula. Reprenguérem la marxa cap a sa font de Dalt, fins al pas de na Sabatera, coll des Carniceret, font des Pi i cap a cases falta gent!

PUIG DEN FARINETA I LA TRAPA, 29 de maig de 2016

Amb aquesta ruta s'acaba el projecte que començàrem el setembre de 2014 des del Far de Formentor a Sant Elm amb les següents etapes:

Sortírem del cementiri de s'Arracó cap al puig den Farineta (324 metres) on hi ha un mirador i un refugi en mal estat. Des d'aquí dalt teníem unes bones vistes de sa Dragonera, es Pantaleu, la vall de sa Palomera, Sant Elm —on hi ha un mirador amb una placa que porta la següent inscripció: «S'Arracó Ayuntamiento de Andraitx y el Fomento de Turismo de Mallorca a Gabriel Font Martorell 1968». Després de reprendre forces, vam davallar per un pas —el nom del qual desconexim— cap el coll des Coloms i d'aquí ens enfilàrem cap el puig de ses Fel·les (411 metres). Pel pas des Garballons anàrem fins al coll de ses Fites (334 metres) i seguírem cap a la paret des Moro. D'allà vam davallar a la vall de sant Josep i fins a la Trapa, on dinàrem damunt s'era. Reprenguérem la marxa —amb un bon sol— cap a Sant Elm, però no vam seguir el mateix camí, sinó que ens vam desviar cap a Cala en Basset per nedar un poc.

PEP, TOMEU, MARTÍ, PORRERES

13 de maig a *Sa Fonda Cafè*

Aina Sansó

Que la música té una certa màgia incorporada és cosa ben sabuda des dels inicis de la humanització de l'home. De fet, alguns experts pensen que el cant aparegué abans que la paraula parlada. Sabem que el *cant pla* ha estat el fonament de tots els estils de música que han sorgit amb posterioritat. Però la sensació més important que a mi em suggeriren els amics manacorins Pep Alba, Tomeu Matamalles i Martí Gomila es semblant a la que devien sentir els parroquians de Nôtre Dame de París quan començaren a escoltar, dins les catedrals, aquelles polifonies que els devien deixar orellabadats.

Ja fa anys que, entre moltes altres dedicacions, musicals i de les altres, en Pep i en Tomeu tenen un repertori comú,

de l'època en que passejaven micros, trajes acampanats i moltes admiradores per tots els hotels i verbenes de Mallorca. Un repertori d'alta qualitat dels 60 i 70, amb especialitat *beatle*, que ens han mostrat en diverses ocasions a Porreres, en les quals ens han fet passar unes vetlades ben agradables, acabades amb *gin-tonics* i converses evocadores d'anècdotes i històries de joventut, les dels joves que ho són i les dels joves que *encara* ho són.

D'un temps ençà, han incorporat en Martí Gomila, un altre pes pesant d'aquella música i d'aquella època, que va suposar per als mallorquins la pèrdua definitiva del puritanisme franquista i ens va obrir les fronteres sonores i intel·lectuals, que ja ens estrenyien de debò.

Així, orellabadats, ens deixaren a tots amb les harmonies que bastien sobre

els temes tan coneguts de tots els assistents, al concertet del passat 13 de maig a sa Fonda. Diuen que volien ser tres per poder fer millors els arranjaments... l'acoblament ha resultat ésser "de casa bona". Els nostres músics (i dic *nostres* perquè ja els hi consideram) bravegen un poc de no saber gaire "lletra" musical, però les veus que elaboren a les cançons, a vegades d'esma (diuen!!) tenen sempre una qualitat musical que traspassa *cubatas* i converses. Com els antics compositors, que cercaven, en els ecos de les altíssimes catedrals gòtiques, experimentar amb la conjunció de sons, ells, de forma intuïtiva, i amb unes veus que fan enveja, ens oferiren belles cançons sabudes de tots, vestides amb les guitarres que canten tant bé com ells. Tot plegat, esperam que sigui REPETIBLE, i que no es torbin a tornar.

Graduat Social

Av. Bisbe Campins, 3

07260 PORRERES

Tel. 971 16 80 38

LES ELECCIONS GENERALS A PORRERA

Joan Barceló Barceló

Les passades eleccions del 26 de juny al nostre poble germà seguiren la mateixa tendència que les darreres convocatòries electorals: triomf sense contemplacions de les forces independentistes, enfront d'uns minsos, quasi ridículs, resultats de les forces unionistes (PP i C's). Ben igual que a la resta del Principat: ERC va guanyar, –millorant el registre de les generals de 2015– i la llista d'En Comú Podem, contràriament al que succeí a la resta del país, també va veure incrementat el nombre de vots. En canvi, els de CDC i el PSC-PSOE patiren una minva del suport del porrerans i porreranes.

Endavant i enhorabona!!! Prenguem llum dels ciutadans de Porrera, que no es deixen enredar i aposten clarament per un nou país lliure i independent.

Resultats de les eleccions a les Corts Generals a Porrera, 26 de juny de 2016. Diputats.

271 vots de 392

Participació del 69,13%

ERC 119

PP 6

PSC PSOE 19

En Comú Podem 74

PACMA 1

CDC 47

Cs

PCPC

Recortes0 grupo verde

Blanc 2

Nul 3

BAR
CA'N
GUILLEM
ENTREPANSTAPESPIZZES

AV. BISBE CAMPINS, 1 PORRERES 971 647 495

Estanc Can Poo

Segells de goma. Tota casta d'impresos d'impremta.

Havans gravats per a festes.

Llibres de text. Revistes. Articles de papereria.

Juguets. Perfumeria. Articles de regal

Avinguda Bisbe Campins, 12 • Porreres.

Tel. 971 16 66 36 - Fax: 971 64 70 24

NOTICIARI PORRERENC

Antoni Sorell i Simó Tortella

16 d'abril

Prop de 200 persones es reuniren al Racó de la Memòria per recordar les víctimes que lluitaren pels drets democràtics de la II República. El memorial va ajuntar familiars i polítics de tots els partits. Després de la tradicional ofrena floral, els assistents iniciaren la visita a l'interior del cementiri municipal, on es creu que s'hi ubica la fossa comuna que es vol exhumar.

17 abril

La desena edició de la Diada d'Agricultura Ecològica tornà omplir els carrers del poble amb 85 paradetes de productes i empreses respectuoses amb l'ecologia. El producte ecològic de l'any, decidit mitjançant degustació per part d'un jurat, ha estat la mel "Caramel", del productor Martí Mascaró de Banyalbufar.

26 abril

Nou metge a Porreres. Les gestions amb la consellera de Salut, Patricia Gómez, i el seu home i director de l'IB Salut, Juli Fuster, han derivat en la decisió de destinar un nou metge al Centre d'Atenció Bàsica del poble. Ara, els usuaris rebran una carta on se'ls explicarà a quin facultatiu han d'acudir.

PLUVIOMETRIA

Germanes Barceló-Crespí

ABRIL 2016

Dia		
1	29,70	litres/m ²
4	3,50	litres/m ²
5	2,10	litres/m ²
8	9,40	litres/m ²
20	8,20	litres/m ²
27	0,20	litres/m ²
28	1,90	litres/m ²
Total	55,00	litres/m²

MAIG 2016

Dia		
1	2,00	litres/m ²
5	3,30	litres/m ²
6	31,10	litres/m ²
7	13,50	litres/m ²
Total	49,90	litres/m²

JUNY 2016

Dia		
18	19,50	litres/m ²
28	2,00	litres/m ²
29	0,20	litres/m ²
Total	21,70	litres/m²

7 maig

Èxit de la representació de l'obra "Porreres 1936". L'adaptació teatral del llibre de Bartomeu Garí, ideada per de Toni Rigo i dirigida per Tomeu Blanch, va prorrogar-se degut al gran interès que aixecà. En acabat, una representació dels actors i els músics va entregar la recaptació de les dues primeres escenificacions -2.200 euros- a Memòria de Mallorca.

27 maig

La setena mostra de teatre escolar organitzada pel Grup Foganya i l'Ajuntament va escenificar 5 obres teatrals davant un públic entregat. Els actors, alumnes de l'Escola Nova i el Col·legi Verge de Montis i de l'Escola de Teatre del poble, varen demostrar les seves dots interpretatives.

4 juny

La conferència del periodista i escriptor Carles Capdevila, titulada "Educar amb humor", va penjar el cartell d'entrades exhaurides a l'Auditori porrerenc. Més de 400 persones volgueren escoltar les paraules del comunicador, enfocades des del relat del bon humor. Durant l'acte, les AMIPAS dels col·legis Joan Veny i Clar de Campos i Escola Nova de Porreres explicaren que un dels majors problemes és, actualment, la manca d'espai dels centres.

11 de juny

Per quart any consecutiu, el poble es va omplir d'albercocs i visitants per gaudir d'una fira consolidada i que atreu cada vegada més públic. Enguany, l'hivern atípic ha provocat que la fira hagi coincidit amb un cicle d'estancament de la maduració dels albercocs tardans. Triomfaren els concursos de xapar albercocs i de tapes i coques, les exposicions i paradetes o la demostració culinària del xef Miquel de Can Calent.

24 juny

La Parròquia de Porreres ha acollit l'exposició "Ramon Llull, escriptor rodamón". Amb aquest títol, extret dels escrits del P. Miquel Batllori, s'han presentat per primera vegada a la Part Forana un seguit de panells explicatius per entendre més i millor la vida i obra d'un dels més grans filòsofs i literats.

IN MEMORIAM Dr. JOSEP MIRÓ NICOLAU

Maria Antònia Nicolau i Rosselló

El Dr. Josep Miró Nicolau ens ha deixat.

El seu traspàs ha estat motiu de reconeixement per part de la UIB i de la Universitat del País Basc, per haver estat el pioner de la Facultat d'Informàtica i de la Reial Acadèmia de Medicina i Cirurgia de Palma, de la qual n'era acadèmic numerari.

El Dr. Josep Miró ha estat un porrerenc universal.

Actualment, ens resulta normal saber que un universitari que ha acabat la carrera se'n va a una universitat de fora per dedicar-se a la investigació o per complementar el seus estudis, però als anys cinquanta era una gran novetat.

El bon amic Dr. Josep Miró va ser un avançat en el seu temps, d'aquí que la revista Llum d'Oli vulgui deixar constància de la seva carrera universitària i del recorregut científic i innovador que va tenir, perquè és un orgull haver tingut un porrerenc d'una l'altura universitària pionera com la seva.

Va néixer a Porreres l'any 1930. Fill d'un sabater, mestre Pep, i de la mestressa Margalida. Els qui som més majors recordam el mestratge de mestre Pep: feia sabates i n'arreglava. Eren anys en què tot s'havia d'aprofitar.

En aquell taller de sabates va néixer i créixer Josep Miró Nicolau, l'únic fill d'una família que li va donar sempre una formació sòlida que al llarg de la seva vida va mostrar amb la seva bonhomia.

En les seves converses li agradava remarcar la importància de l'estudi, la investigació, la recerca, però, sobretot, dels valors, com a puntals per a una formació completa. Veure

com sabia escoltar, com vivia, com feia família és una mostra de la seva obertura a la cultura de l'esforç, la constància, el rigor científic i humà que va transmetre tota la seva vida i als diferents llocs per on va passar.

Va fer els seus primers estudis a Porreres. Aquí va aprendre les primeres lletres i va mostrar el seu interès per l'estudi. El record d'aquests anys i els posteriors que va passar a la vila varen quedar reflectits en el Pregó de les festes de Sant Roc que va llegir el 1980.

De petit, va patir una malaltia que el va deixar al llit durant 6 mesos i no va poder anar a escola: per això, va haver de fer exercicis a casa amb ajuda d'un mestre que hi anava. Aquest fet, que el Dr. Miró considerava providencial, va fer que el seu metge s'adonàs de les seves capacitats intel·lectuals i recomanàs al seu pare que el dugués a estudiar Batxillerat. Segons contava ell, si hagués anat a escola i no hagués conegut aquell mestre, hagués estat sabater.

El batxillerat el va fer al col·legi Beat Ramon Lluç d'Inca. Aquest centre li concedí el premi que atorga als antics alumnes que han destacat. Quan li lliuraren a ell ho feren: *"Per ésser un capdavanter en els seus estudis i investigacions, per ser model com alumne i professor, model de saber i per les lliçons de vida que ens sap transmetre"*.

Posteriorment va anar a estudiar a Madrid a la Facultat de Ciències Físiques de la Universitat Complutense, on es llicencià el 1952.

El 1953 inicià la seva tasca investigadora a l'Institut de l'Electricitat del CSIC en el camp dels sistemes digitals, la intel·ligència artificial i els mecanismes per a l'emulació de la intel·ligència natural.

Com va informar la UIB amb motiu de la seva mort: *"aleshores va ser capdavanter, i es pot considerar com un dels pioners en aquests camps de recerca"*.

Sincerament hem de reconèixer que estam davant una personalitat única, una persona amb unes capacitats intel·lectuals i humanes increïbles.

Però el seu afany per aprofundir en la investigació seguirà una ruta ascendent. I per aquest motiu, el 1957 va partir als Estats Units per continuar els seus estudis i recerques.

Abans d'anar-se'n, es casà amb la també porrerenca Apol·lònia Julià i, junts, en un viatge amb vaixell que durà vuit dies, arribaren a Nova York, on els esperava un porrerenc, el franciscà P. Miquel Joan.

Quantes anècdotes no es varen contar per la vila d'aquella família porrerenca que vivia a Amèrica i com n'estaven d'orgullosos el seu pare, mestre Pep, i la seva mare, la mestressa Margalida, de tenir un fill que destacava entre els estudiosos del seu temps en aquelles terres llunyanes.

El matrimoni Miró-Julià veia com la família es feia més nombrosa amb els naixements de tres filles i un fill. A Porreres arribaven fotografies, en color, de cada infant que naixia. De fet, la família porrerenca guarda imatges irrepetibles d'aquells anys.

El que ara pot semblar normal, en aquells anys semblava extraordinari. Un jove d'un poble del Pla de Mallorca, amb una bona preparació acadèmica, treballa de lector professional a Case Institute of Technology, a Cleveland, Ohio, durant quatre anys. Posteriorment ho féu de professor ajudant al mateix centre durant quatre anys més i els dos darrers anys que va estar als EUA ho va fer a la Universitat de l'Estat d'Ohio, a Athens.

Passats nou anys. El Dr. Josep Miró havia adquirit un coneixement científic en el camp de la Informàtica i és el moment de tornar a Espanya per continuar el seu treball com a titular de l'Escola Superior d'Enginyers Industrials a Sant Sebastià. És l'any 1966. De l'any 1969 al 1976 ocupà el càrrec de Director del Centre Informat del Ministeri d'Educació i Ciència.

La Universitat del País Basc, amb motiu de la seva mort a la plana web de la Facultat d'Informàtica informaren del seu traspàs; *"El pasado sábado, 21 de mayo, falleció Josep Miró Nicolau (1930-2016) en su pueblo natal, Porreres, con 86 años. Este investigador mallorquín fue el primer decano de la Facultad de Informática (1971-1978). Tras una estancia en Estados Unidos y, tres años en la Escuela Politécnica, dirigió el grupo de docentes que en 1971 creó primero el 'Centro de informática' y, en 1976, propiamente lo que hoy es la Facultad de Informática, donde continuó como decano hasta 1978. Parte del profesorado del centro, de las primeras promociones, todavía le recuerdan con agrado. Recientemente se celebraron las exequias en Porreres. No pudimos acudir pero... Muchas gracias, Josep"*

Va ser a partir de 1976 quan començà a treballar a la UIB com a professor associat fins el 1983 i des de l'any 1983 fins el 2000, com a catedràtic. A partir del 2001 passa a ser professor emèrit.

Anàlisis Clínicas

Antònia Sastre Barceló
Farmacèutica

Consulta: Dilluns i dimecres
de 8:30 a 10 hores

Carrer l'Almoina, 49
Tel. 971 64 70 84

Assegurances: Adeslas, Asisa-Muface, Agrupació Mútua, Axa-Mare Nostrum, Imeco-Caja Salut, Groupama, L'Aliança, Novomedic...

Els reconeixements a una carrera professional tan brillant els trobàvem en els diferents guardons i premis que va rebre: El 2003 la UIB li concedí la Medalla d'Argent per premiar els seus mèrits excepcionals, com a prova de l'alta estimació de la comunitat universitària en reconeixement de la seva tasca en el camp de la

recerca i de la docència. El 2004 El Govern de les Illes Balears li atorgà el premi Ramon Llull. També va rebre el Premi d'Investigació a la secció de Matemàtiques, atorgat per la Reial Acadèmia de Ciències Exactes, Físiques i Naturals.

A una carrera professional tan excel·lent i única, s'hi han d'afegir els diferents càrrecs que va tenir a la UIB: cap de Departament de Física, director del Departament de Física de la Terra i del Cosmos, director del Departament d'Electricitat i Electrònica, director del Departament de Ciències Matemàtiques i Informàtica i vicedegà de la Facultat d'Informàtica.

Però no només va ostentar càrrecs a les diferents Universitats per on va passar, també va ser Acadèmic numerari de la Reial Acadèmia de Medicina i Cirurgia de Palma i representant espanyol al Comitè d'Educació del FIP.

A mesura que vaig anar recopilant el seu currículum, em vaig adonar que el Dr. Miró havia deixat petjades molt importants per molts de llocs i a moltes entitats de renom que van tenir la sort de tractar-lo i conèixer-lo. A més, ha estat un privilegi pel poble de Porreres el fet de tenir entre els seus habitants aquesta gran personalitat, és per això que li volem agrair el rastre de saviesa que ha deixat allà per on ha passat.

És autor de diversos llibres i articles publicats en revistes de prestigi internacional que completen aquest currículum tan extens.

El Dr. Miró va ser una persona que va agermanar fe i cultura. La seva fe va amarar tot el que va fer. El funeral, celebrat a l'església Parroquial, va ser un testimoni de l'estima que familiars, amics i la Universitat sentien cap a ell.

Algunes de les paraules de Mn. Rafel Mas, llegides al final de l'Eucaristia-funeral, en són una bona síntesi: *"Don Pep va ser un home de valors, de grans valors, el que va fer fos estimat i especialment respectat per tots. Íntegre, bonrat, recte, discret, prudent i auster. Acollidor i generós, humil i amb molt poca figurera... Pou de saviesa que mai s'esgotava, sempre enriquidor parlar amb ell, fins i tot en els darrers temps, sempre et deixava amb ganes de seguir.. Tenia una intel·ligència original i generosa, que compartia sempre per intentar millorar el seu voltant; competent, treballador incansable, decidit, emprenedor, amb visió del que convenia fer, i un gran sentit de la responsabilitat..."*

Amb aquesta breu semblança, la Revista Llum d'Oli vol expressar el condol a la seva família i amics, i, a la vegada que retre un petit homenatge a la persona, l'investigador, el científic i el creador de la Facultat d'Informàtica que dia 21 de maig va morir i que sempre, fos on fos, es va sentir un bon porrerenc.

VIDRE IMPERFECTE

Jaume Rosselló Tomàs

Un silenci clar, de vidre antic
desvesteix una a una les respostes
que el temps anava arraconant-me al cor.

Sabré escoltar el dolor necessari
per arrufar-me al teu costat?

Així tenim els ulls...
de mirades d'enyorança, de desig, d'estimar,
tendres, acaronent un petit fil de llum
que esqueixa la tristor de la penombra.

I les mans...
aferrades als records,
a les nits que despertes somien un batec
i tocar la pell del cel amb els dits humits de plors.

L'arena dibuixa els peus,
el sol i l'aire festegen el cos,
les ones jugant vénen a cercar-nos,
ens pugem per les cames
besant el sexe, el cor, el cap, la darrera mirada...
i una grapada d'aigua es fon dins les mans.

Un aire nou omple els pulmons
i un silenci clar, de vidre antic,
abrigarà les llunes que em queden per mirar.

GLOSÀRIUM XXVII

Joan Barceló, *Fusteret*

És per demés !!

Lo que han de mester els de MÉS
és una Pilar Rahola,
manco mestres d'escola
i més manobres guerrers
que suïn la camisola,
que lluitin amb més coratge
sense fer tantes cessions.
I en properes eleccions
cercar millor companatge
per fer noves coalicions.

Perquè vist el resultat,
igual que l'hivern passat
no els hi ha anat gaire bé
i ha tornat guanyar el PP
amb tota comoditat,
inclús augmentant de vots,
i ells han perdut pel camí
el suport de molts devots.
Ja ho sabeu: siau bons al-lots
i preniu llum den "Xurfi".

floristeria i jardineria
CanMurtó
COMPOSICIONS FLORALS
PER A NOCES, COMUNIONS
I TOT TIPUS DE CELEBRACIONS
C/ Sa Galla, 92 - 07260 PORRERES
Tel. 971 647 053 - Mòvil. 689 689 667
Fax. 971 647 053

Bar Pub
ES FAROLET

LES FOTOGRAFIES DE DUES CASES PORRERENQUES A L'ARXIU MAS

Gabriel Noguera Vich

© 2016. Institut Amallier d'Art Hispànic. Arxiu Mas C-13337 (1915) Im. 05385021

La campanya fotogràfica impulsada des de la Junta de Museus de Barcelona per tal de constituir l'arxiu del *Reperitorio fotografico del arte Español*, va arribar a Mallorca el 1915. La finalitat era crear un fons fotogràfic per a poder fer l'exposició *El Arte en España* en el marc de l'Exposició

Internacional de Barcelona del 1929.

L'objectiu de la campanya no era sols fotografiar objectes per a l'exposició, també s'havia de crear un repertori d'arquitectura. Aquestes imatges servien de models per a construir el Poble Espanyol de Barcelona, la recreació d'un poble de façanes falses a mode de decorat per a mostrar tots els estils d'arquitectura popular espanyola al públic de l'Exposició Internacional.

Tres façanes de Porreres van ser recollides en aquesta iniciativa: la de la rectoria i la de dues cases que avui dia no es conserven. Les dues cases en qüestió són magnífics exemples de l'arquitectura popular que es va realitzar a Porreres fins el segle XVIII. Les fotografies del 1915 ens permeten veure-les sense alteracions a les façanes. Ambdues presenten l'estructura tradicional de les cases més riques: l'entrada consta d'un arc de mig punt amb els carcanyols plens de marès i a sobre, s'obre una finestra que correspon a la cambra del pis superior d'estil renaixentista. Una de les cases té garatge, un element que en l'època només trobam en cases rellevants com les posades de possessió.

Sens dubte el que més crida l'atenció és el treball de les finestres. Ambdues cases tenen al costat una finestra de formes gòtiques, comunes en l'arquitectura mallorquina fins el s. XIX.

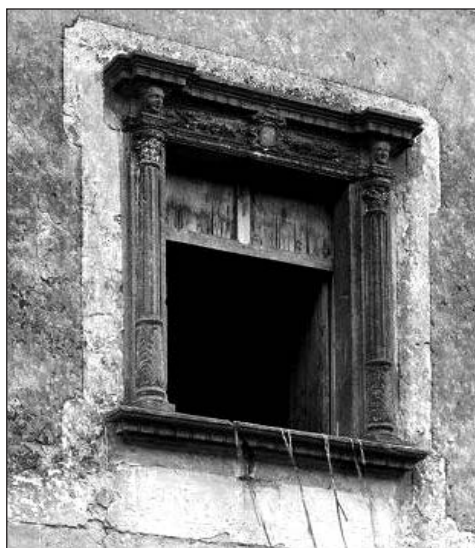
Les dues finestres que hi ha a sobre dels portals responen al model renaixentista, com les que podem trobar a *Can Molí d'Aigua*, *Can Xic* i al Carrer Pou Florit. En el llibre *Urbanisme i Arquitectura de Porreres* hi podem trobar la

PORRERES - tlf. 971 64 73 16

fotografia d'un altre exemple: la desapareguda posada de *Son Oms*.¹ Es tracta de finestres flanquejades per columnetes d'ordre jònic amb un arquiteu i una cornisa llisos. Tot i això, les finestres que apareixen en aquestes fotografies estan més treballades. En una podem observar un escut a l'arquiteu i en l'altra un magnífic repertori de motius grotescos i vegetals amb capitells corintis, carasses i un escut a la cornisa.

Malauradament a l'Arxiu Mas no es va recollir a qui pertanyien aquestes cases, que de ben segur devien ser posades de possessió els propietaris de les quals segurament eren algunes de les famílies més rellevants dins la vila. Hem d'apreciar la conservació d'aquestes fotografies que ens permeten admirar aquests edificis i ens ajuden a imaginar l'aspecte dels carrers de la vila cap al 1915. A més a més la seva valoració fa que puguem incorporar dues noves finestres d'estil gòtic al repertori porrerenc i elevar el nombre de finestres renaixentistes documentades a Porreres de quatre a sis i amb dos exemplars molt rellevants comparats amb la resta d'exemplars conservats. A més les dues façanes en conjunt transmeten a la perfecció l'esquema de l'arquitectura tradicional i si s'haguessin conservat de ben segur serien dos dels millors exemples a la vila.

¹ LLULL ESTARELLAS, Maria Antònia. *Urbanisme i arquitectura de Porreres. De la vila medieval a la contemporània*, Porreres, Ajuntament de Porreres, 2010, p. 101.

Bàrbara-Art
DECORACIÓ - ANTIC

Gabriel Cortés

MESTRE ARTESÀ LLAUNER
FANALS MALLORQUINS - RESTAURACIÓ DE METALLS

Pl Molí de n'AMENQUAL, 10 - Telèfon i Fax 971 64 72 41 - 07260 PORRERES

SOBRE LA FRUITA SECA

Maria Barceló Crespi

Temps enrere, quan a l'hivern no hi havia fruita, eren moltes les famílies pageses que procuraven ser previsores i estotjaven figues, panses, codonys... L'albercoc és molt més recent. La manera més habitual de procedir a la seva conservació era assecar-la al sol o preparar-la en forma de confitura.

Sens dubte, la fruita més popular era la figa.

La figa és el fruit de l'arbre *Ficus carica* del qual hi ha nombroses varietats que es distingeixen, principalment, pel color de la pell i per la forma. Aquesta fruita, com altres, pot consumir-se fresca i també assecada.

Dues modalitats per a la seva conserva eren les figues seques i el pa de figa.

Als inventaris *post mortem*, documents riquíssims pel fa a l'aportació de dades envers el contingut dels habitatges, apareixen poques referències a aliments i en tot cas a aquells que no es passen. Això no obstant, adesiara afloren algunes notícies, sempre escasses, sobre aquest tema. Veiem-ne alguns exemples de cases porrerrenques del segle XVI:

El prevere Miquel Mesquida comptava amb una *sistella pocheta plena de figas blancas sechas* (1526).¹ Per la seva banda, a casa de Julià Huguet es trobaren un *paner rover bo an el quall bagué circa una rova de figues seques i un altre pener petit ple de figues seques* (1554).² Guillem Mesquida, dins la cambra, conservava un *pener de canya an el quall bagué una rova de figues seques* (1565).³

Pel que fa al pa de figa (tal vegada una recepta d'origen àrab), a base de figues seques capolades formant una pasta a la que es podia afegir alguna espècia, era un producte molt estès a les contrades mediterrànies que permetia a les famílies

aprofitar l'abundant producció de figues de forma més durable.

Gabriel Mesquida tenia casa al carrer de l'Almoina i en el porxo major de l'habitable guardava *set pans de figas* (1545).⁴ Andreu Gelabert tenia un pa de figues (1550).⁵ Guillem Mora, a l'entrada o porxo, estotjava *dos pans de figues, un mitgenser e lo altre molt petit*. (1562).⁶ Pere Pau Celleres, a l'entrada de ca seva, servava un *pa de figues* (1579).⁷ A la casa de l'hort de Mateu Jaume, també a la cambra, es conservava un *pa de figues* (1567).⁸ Bernat Pocoví guardava *tres pans de figues* (1570).⁹

El pa de figa, també era present al casat de les possessions. A Banyeres el 1561, a l'hora de redactar inventari, trobaren *quatre pans de figues*.¹⁰ A es Moreis, dins una cambra, el 1572 n'hi havia un.¹¹

A algunes cases es conservaven figues en quantitats importants. És el cas de Guillem Servera que tenia una *rova de figues seques* (1571).¹² Miquel Barceló, àlies Nadal, dins una cambra disposava de *hun covo de figas seques an el qual ha mix quintar de figas seques, quatre pans de figas seques i una portedora mitge de figas seques* (1577).¹³ A la possessió de Miquel Mesquida (1577), en el celler, reposaven un *covo de figues seques an el quall ha un quintar de figas, tres paners de canya plens de figas seques an els qualls ha vint lures de figas seques i dos pans de figas seques* (1577).¹⁴ Miquel Mora comptava amb un *covo an el quall ha una rova de figues seques* (1580).¹⁵

De vegades, simplement, s'esmenten estris en relació a la fruita en sec. Bernat Baulenes, notari, en el seu dormitori tenia cura de *hun caxonet pintat, de novia, ab son pany e clau, dins lo clau* (sic) *avia circa mig almud de fruyta secha* (1516).¹⁶ A l'inventari de Joan Pro-

ensal es relacionà *hun canyís de caramuxas de sachar figues* (1520) i Joan Xamena disposava de *deu canyissos de canya per secar figues* (1573).¹⁷

Més rarament són citades les panses als inventaris. Miquel Mora a casa seva guardava una *rova de panses* (1580).¹⁸

Altres fruits secs consumits a les taules porrerrenques, potser les ametlles o els anous, necessitaven d'un estri per rompre'ls. Bartomeu Marimon Ferran tenia *dues messetes de trencar fruyta* (1556).¹⁹ Joan Gelabert també havia una *meseta de trencar fruyta* (1564)²⁰ i Guillem Barceló, àlies Banyeres, disposava d'una *altra meseta de trencar fruyta* (1570).²¹

¹ ARM, Prot. G-96, f. 312v.

² ARM, Prot. C-461, f. 153v.

³ ARM, Prot. C-454, f. 322r.

⁴ ARM, Prot. C-454, f. 84r.

⁵ ARM, Prot. M-878, f. 326r.

⁶ ARM, Prot. C-454, f. 154v.

⁷ ARM, Prot. C-453, f. 452r.

⁸ ARM, Prot. C-454, f. 348v.

⁹ ARM, Prot. C-453, f. 86v.

¹⁰ ARM, Prot. C-454, f. 84r.

¹¹ ARM, Prot. C-454, f. 132r.

¹² ARM, Prot. C-453, f. 126v.

¹³ ARM, Prot. C-453, f. 392v.

¹⁴ ARM, Prot. C-453, f. 358r i 359r. Citat a BARCELÓ CRESPI, Maria; FERRÀ MARTORELL, Rafel; SERVERA SITJAR, Bartomeu: *Les possessions de Porreres. Estudi històric*, Porreres, 1997, p. 227.

¹⁵ ARM, Prot. C-459, f. 235v.

¹⁶ ARM, Prot. P-561, f. 583v. Citat a MUNAR OLIVER, Gaspar; ROSELLÓ VAQUER, Ramon: *Història de Porreres*, vol. I, Palma, 1977, p. 222.

¹⁷ ARM, Prot. P-561, f. 671r. i ARM, Prot. C-453, f. 183r.

¹⁸ ARM, Prot. C-459, f. 235v.

¹⁹ ARM, Prot. C-461, f. 201r.

²⁰ ARM, Prot. C-454, f. 284r.

²¹ ARM, Prot. C-453, f. 73v.

No podem MÉS!

Bartomeu Garí i Joan Barceló

Des de la restauració borbònica del 78 -la mal anomenada Transició democràtica- i cada 4 anys ens convoquen a les urnes generals. Aquesta darrera vegada la situació ha canviat, segurament perquè formant part d'un estat cada vegada més antidemocràtic, farcit de polítics podrits, mentiders, corruptes i, darrerament, conspiradors. Malgrat tot, anàrem a votar amb il·lusió, però sense entusiasme perquè vivim moments complicats. Les greus errades dels dos nous líders polítics (Iglesias i Rivera) incapaces de pactar juntament amb l'immobilisme socialista i el del Partit Popular han provocat el distanciament de la població amb la classe política i el que és pitjor, la desconfiança amb l'actual sistema democràtic.

A la graella de sortida, acompanyant als "partits de torn" PP i PSOE, és a dir, els que es disputen el poder del regne d'Espanya hi figuraven dues forces emergents, la presumiblement liberal i conservadora Ciudadanos (C's) d'Albert Rivera i la coalició formada entre PODEMOS i Izquierda Unida. A Mallorca, es constituí la marca entre Podem i Més (UnitsPodemMés) o el somni de l'esquerra per combatre el PP. Una força en què els econacionalistes (representats històrics i bàsicament pel PSM) sembla que havien trobat el seu espai, encara que les bases no ho tenien gens clar. Nosaltres tampoc; ja que en política, dos més dos mai no han estat quatre.

El poble, influenciat pels missatges de por, la ignorància de bona part de la població, el brexit anglès i els sondejos d'unes enquestes "manipulades" que mobilitzaren la dreta, va decidir que sobrevolàs l'ocellot del PP i resistís el PSOE dels Barons i del bufó Sánchez. Els MÉS nacionalistes, com sempre, acumularen un nou fracàs, no aconseguiren l'escó desitjat o, millor dit, el mig escó que els tocava. Hem de recordar que en cas d'haver-ho aconseguit, Antoni Verger, cap de cartell de MÉS, havia de cedir l'escó a la meitat de la legislatura a Aina Diaz, de Podem. Conformisme nacionalista?

Sí! El BLOC, MÉS tornaren a fracassar. Totes les combinacions provades al llarg d'aquests quaranta anys de democràcia han acabat de la mateixa manera, i no han fet més que confirmar, per desgràcia nostra, aquesta terrible i trista realitat, encara que hores després, alguns capparets de la coalició han intentat maquillar -amb més desencert que no pas amb sòlids i creïbles arguments- la contundent derrota. Poca o nul·la autocrítica?

No cal que analitzem amb el nombre de vots, els percentatges, les pujades i davallades de les diferents formacions polítiques. De tot això, ja se n'han fet ressò àmpliament a tots els mitjans de comunicació, simplement volem deixar constància i manifestar el nostre desencís i la nostra preocupació per la manca d'un veritable i contundent projecte de PAÍS, un projecte nacionalista d'esquerres que sigui capaç d'engrescar la ciutadania (sobre tot, els més joves) i, a la vegada, capaç d'unir esforços entorn d'una sola força política sobiranista. Deixem-nos, per tant, de si les Balears s'aconsegueixen els millors resultats d'Units Podem de l'Estat Espanyol, de si els resultats electorals foren lògics o no, o de si la gent es va decantar per donar suport a la pitjor política del PP i la seva corrupció, de si el vot sobiranista (SI) gairebé es va perdre, etc. Tampoc no és necessari consolar-se amb la derrota selecció espanyola a l'Europeu de futbol. Tot això, no aconseguix tapar la desfeta nacionalista.

No desconfiam de la feina feta per un partit que ha aconseguit reformar-se, afegir nova gent, noves idees, que s'ha apropiat MÉS que mai a les persones i que a les eleccions ha aconseguit ser la segona força a molts pobles de les Illes, després del PP. Circumstància que també s'ha donat a Porreres, on han aconseguit uns resultats acceptables MÉS que bons. Però això no basta, cal reflexionar i ser autocrític i fer feina amb valentia en un nou projecte global nacionalista que aconsegueixi majories. Comença a ser hora de parlar clarament i sense embuts d'INDEPENDÈNCIA. La bases del PSM ho desitgen, però els líders econacionalistes creuen que és un "element MÉS" i no prioritari. MÉS no te remei?

Si no és així, seguirem subjugats a un feroç i depredador estat centralista d'extrema dreta que ens escanya, ens espolia cada vegada més i ens retreu que defensem la nostra llengua i identitat. Un estat que salvaguarda l'economia de les elits, que no inverteix suficientment en educació, que malmena la seva població cada cop MÉS pobre i mal empleada i que és la riulla de la falsa i fantasmagòrica Unió Europea que, per cert, ja ha començat la seva autodestrucció. Quina enveja ens fan Catalunya i Euskadi!

Reaccionarem o ens inventarem una nova marca? Ara ens queda esperar. Hi haurà un pacte tripartit entre el PP de l'imprevisible Rajoy, Ciudadanos i el PSOE o bé, la convocatòria d'uns tercers comicis generals. No per favor, no podem MÉS, reaccionau.

MEMÒRIA, HISTÒRIA, MEMÒRIA HISTÒRICA

Francesc Melià

Autorretrat de Climent Garau.

L'any 2014 Javier Cercas va publicar *L'impostor*, una obra que reconstrueix la vida d'Enric Marco, especialment del fet que simulàs durant dècades haver estat una víctima del nazisme, confinat al camp de concentració nazi de Flossenbürg (Alemanya), i que va ser desemmascarat al 2005. D'aquí el títol.

Potser recordau el rebombori que va generar en el seu moment. La premsa, molt especialment la catalana – Enric Marco és català – se'n feu prou ressò. No de bades Marco era un personatge molt popular que havia format part d'entitats tan significatives al Principat com la CNT i l'Amical de Mauthausen (òbviament, fingint ser víctima). Precisament com a representant d'aquesta havia esdevingut un personatge molt mediàtic: havia recorregut Catalunya impartint conferències, assistint a entrevistes a la ràdio i la televisió i havia arribat a intervenir en el Parlament de Madrid en representació dels suposats companys. En gran part per uns mèrits d'una vida no viscuda, havia rebut la Creu de Sant Jordi, màxima distinció civil que atorga la Generalitat de Catalunya. Quan Benito Bermejo va destapar el frau, el convertí en el gran impostor.

Cercas planteja el seu relat en base a dues grans línies argumentals. Per una banda, la biografia del protagonista, que va reconstruint a partir de la investigació contrastada amb un seguit d'entrevistes amb personatges propers i amb el propi Marco. El segon gran argument és una espècie d'assaig-reflexió sobre la funció de la memòria històrica a l'estat espanyol, el tractament què ha rebut i la intencionalitat d'aquesta. En aquest sentit, Cercas es mostra bastant crític amb el procés de recuperació de la memòria a l'estat espanyol: creu que els deures no estan fets, que es van perdre – i es continuen perdent – oportunitats, adduint motivacions diverses (eminentment polítiques).

És en aquesta vessant del llibre en què exposa dues idees que, des del moment en què vaig llegir-lo, esdevingueren recurrents: adesiara, com un remugant, les treia del gavatz i anava donant-hi voltes. Per una banda l'existència d'una *moda de la memòria històrica*. Segons ell, a mitjans anys 1990 i sobretot els anys 2000 esclatà el *boom* de la memòria històrica, estimulada per l'interès d'una generació que anomena “la dels néts de la guerra”. Una generació sense experiència personal de la guerra i poca o gens del franquisme que va tenir curiositat per reconèixer i entendre, a més de la possibilitat de trobar respostes.

Coincidí amb la meua època d'estudiant d'Història a la universitat: els seminaris, cursos, projecció de documentals i estrenes de pel·lícules sobre les èpoques de la guerra civil i el franquisme estaven a l'orde del dia; es publicaren moltíssims llibres temàtics i les revistes especialitzades editaven monogràfics. Els diaris regalaven dvd's sobre la guerra i els novel·listes assolien números ú amb literatura ambientada a l'època. La societat civil parí les associacions de memòria històrica i, amb cada vegada més normalitat, començarem a veure com s'institucionalitzaren actes en recordança de les víctimes (o esdevingueren més populoses i populars). I com a colofó, el govern Zapatero elaborà la Llei de Memòria Històrica (2007).

Però el perill de les modes és, senzillament, que deixen de ser-ho. Segons Cercas aquest interès va decaure a finals dels anys 2000. Un altre tema preocupava més l'opinió pública i la societat en general, de tal manera que es genera una nova moda: la de la crisi econòmica.

L'autor, seguint el fil d'aquest darrer argument, n'esboça un altre. Al fer-se popular el tema del “passat recent” es generà

una demanda que es va satisfer amb una gran oferta que assumí l'anomenada *indústria de la memòria*, un gran desplegament mediàtic de tota casta. Però el què aquesta indústria va produir fou, segons el seu parer, “un relat falsificat o inautèntic” que defineix com a *kistch històric*. En paraules de l'autor: de la mateixa manera que a nivell artístic el concepte està relacionat amb una falsificació o devaluació de l'art, ocultant-lo darrera una façana de sentimentalisme i bellesa fraudulenta, a nivell històric la indústria de la memòria oferia un coneixement de la història de manera superficial, sense aprofundiment, sense esforç.

Reflexionava sovint sobre això. Ho feia perquè, d'alguna manera, sentia que Javier Cercas, com diuen els caçadors, *havia fet plomes*: potser no havia caçat l'animal però havia fet ben a prop. Podia estar d'acord amb la idea de la moda de la memòria històrica i també com l'anàlisi d'aquesta sovint s'havia fet de puntetes, allò de “la punta de l'iceberg”. Que aquest món – el de la memòria històrica - potser havia esdevingut patrimoni particular d'un sector de població que s'apuntava a la moda en el mateix moment que abraçava determinats idearis o ingressava en determinats cercles. Sentia que la societat en general potser havia perdut una oportunitat de tenir la seva *Vergangenheitsbewältigung* (terme alemany que es refereix a la superació del passat mitjançant la seva revisió permanent).

Globalment podia estar més o menys d'acord però no pas quan ho feia localment. Els esforços que a Porreres s'havien fet – i es seguien fent – per al record i el reconeixement havien estat exemplars. Amb constància i tenacitat. Començant per la reparació de la figura del batle Climent Garau, declarant-lo fill il·lustre; seguint per l'empenta als estudis sobre l'època de la II República, guerra civil i franquisme mitjançant la publicació de diversos llibres; així com la institucionalització d'un acte de recordança a les víctimes i moltíssimes altres activitats (xerrades, col·loquis, rutes històriques, etc.). I, a més a més, s'havia estrenat una obra teatral centrada en els fets històrics ocorreguts a Porreres l'any 1936. Tot això amb una implicació i un consens cada vegada més gran.

A Porreres, afortunadament, la memòria històrica no fou una moda, no és una moda. És una inèrcia que ens porta, cada cop, una mica més lluny. Superant traumatismes propis dels fills i dels néts de la guerra per llegar als renés un coneixement de la història real. Per que al final, com diu un company de professió referint-se als fets de la guerra civil: “A les generacions futures, aquest tema els pareixerà com quan a nosaltres ens contaren les guerres carlines”. Esdevindran uns fets llunyans temporalment i emocionalment. Nosaltres, idò, som els responsables d'escriure la història que llegiran la cinquena i la sisena generació. Seguim esforçant-nos per relatar la veritat o, com a mínim, “fer-hi plomes”.

S'estanc

vell

Cafè - Restaurant

Carrer Palma, 29
Tel. 971 56 05 23
Vilafranca de Bonany

**PAPERERIA
ALMOINA**

Llibreria
Fotocòpies
Objectes de regal

C/. Almoina, 10
Tel. 971 16 80 19

i ara, Solarium

Non Estil
PERRUQUERIA I ESTÈTICA

UNISEX

PERRUQUERIA	ESTÈTICA
extensions	depilacions
tallats de moda	neteja cutis
tints	decoració d'ungles
banys de color	tint de pestanyes
tota casta de metxes	moldejats de pestanyes
moldejats	massatges
desarissat	manicures
recollits	pedicures
núvies	maquillatges
comunions	
etc...	

**obert de dimarts a divendres de
9 a 12 i de 15 a 20 h
dissabte tot el dia**

C/ Passaratsx, 114
Tel. 971 166 646 - PORRERES

DIADA DE LA PREMSA FORANA A FELANITX

Text i fotografies: Associació de Premsa Forana de Mallorca

El dissabte dia 11 de juny es realitzà a Felanitx la diada de Premsa Forana de Mallorca, amb la participació de 20 publicacions associades i amb l'assistència de 42 persones. Els amfitrions foren els representants del setmanari Felanitx, de l'OCB local, amb n'Antoni Vicens i Gori Vicens al capdavant, que junt a la junta de Premsa Forana, organitzaren la trobada de revistes dels nostres pobles.

A les 10,15 hores el batle de Felanitx, Joan Xamena, junt al regidor de Cultura, Xisco Duarte, donà la benvinguda als assistents, en la sala de plens, obsequiant a l'Associació una litografia de l'artista local, Andreu Maimó, amb el lema: Felanitx, ciutat del vi i la cultura.

La historiadora de l'Art, Amàlia Salas, feu una visita guiada, a on es visità la presó antiga als soterranis de l'Ajuntament, l'església de Sant Miquel i l'Estació Enològica.

Hi hagué una pausa per a berenar a la Casa de Cultura, convidats per l'Ajuntament.

A les 12,15 hores es realitzà l'assemblea general ordinària, a l'auditori del Conservatori Professional de Música i Escola de Música i Dansa, amb la presència de 20 publicacions associades, a on es donà compte dels informes de presidència i tresoreria per part de la junta directiva. Seguidament es lliuraren els XVII premis periodístics Premsa Forana, en els quals hi ha col·laborat la direcció general de Política Lingüística del Govern Balear. Finalment Tomeu Martí, de Ona Mediterrània, feu un breu parlament, proposant una col·laboració periodística a les nostres revistes tant en paper com digitals.

El setmanari Felanitx obsequià a tots els presents una botella de vi de la terra.

Francina Armengol, presidenta del Govern Balear, presidí el dinar de germanor

El setmanari Felanitx posà a la disposició dels assistents, un autocar per al trasllat cap a Portocolom, a on es feu el dinar de companyonia al restaurant Es Retorn. Hi foren

presentes, la presidenta del Govern, Francina Armengol, junt al vicepresident del Consell, Francesc Miralles, i el batle de Felanitx, Joan Xamena, junt al regidor de Cultura, Xisco Duarte. Un dinar amb 44 persones, a on hi fou present IB3 que en feu un reportatge, entrevistant els polítics i organitzadors de la diada.

A les 17 hores conclougué la diada i es retornà a Felanitx en autocar.

ENTREGA DELS XVII PREMIS PERIODÍSTICS PREMSA FORANA DE MALLORCA

FELANITX 11 DE JUNY DE 2016

Aquests premis han tingut una col·laboració de la Direcció General de Política Lingüística de la Conselleria de Transparència, Cultura i Esports, del Govern Balear.

Presentats 50 treballs de 12 publicacions. El jurat compost per: Antoni Planas, director adjunt (IdEB) i Biel Huguet, president de l'ARA Balears, es reuní el dia 30 de maig de 2016, i resolgué atorgar dits premis als següents treballs:

REPORTATGE:

Premi: DÍNGOLA. “El comte I d’Espanya; un monstre de carn i ossos”. De: Joan Munar i Fiol. Número 18, setembre 2015.

Finalista: COANEGRA. “Ritch Miller en la soledat de Son Fonoll”. De: Miquel Frontera Serra. Número 346, octubre 2015.

Finalista: TALAIA. “El Celler Cooperatiu de Felanitx espera ser rescatat de l’oblit i la degradació”. De: Elizabeth Sánchez. Número 82, juny de 2015.

ENTREVISTA:

Premi: DIES I COSES. “Conversa amb madò Francisca de ses Aigües”. De: Joanet de sa Gerra, Francesc Antich. Número 166, maig-juny 2015.

Finalista: SA SELLA. “Sencellers amb iniciativa: Eva Borràs del centre veterinari Son Batlet”. De: Joan Florit i Horrach. Número 143, abril-maig 2015.

Finalista: N’ALÍ. “Gabriel Ensenyat Pujol ens apropa la figura i l’obra de Ramon Llull”. De: Rafel Oliver Grammatico. Número 167, desembre 2015.

FOTOGRAFIA:

Premi: SA SELLA. Portada. De: Jaume Perelló. Número 145, octubre-desembre 2015.

Finalista: LLUCMAJOR DE PINTE EN AMPLE. Portada. De: Toni Catany. Número 382, desembre 2015.

Finalista: FENT CARRERANY. “Expressions” Portada. De: Margalida Mas Vicens. Número 350, octubre 2015.

OPINIÓ:

Premi: TALAIA. “Tots som Charlie Hebdo”. De: Elizabeth Sánchez. Número 78, febrer 2015.

Finalista: BONA PAU. “Catalina Quetglas, sempre col·laboradora”. De: Onofre Arbona. Número 751, setembre 2015.

Finalista: ARRÒS AMB SALSETA. “Pavana per a una palmera difunta”. De: Antoni Pol. Número 217, juliol 2015.

DISSENY:

Premi: COANEGRA. Portada del suplement Eleccions Municipals. De: Equip de redacció. Número 342, maig 2015.

Finalista: LLUCMAJOR DE PINTE EN AMPLE. Portada. De: Toni Garau. Número 375, abril 2015.

Finalista: DÍNGOLA. Portada. De: Jan Cortés i Patri Martín. Número 19, desembre 2015.

TOT ÉS POSSIBLE I TOT ÉS APRENTATGE

CEIP Escola Nova

Quan des del “grup de memòria” ens tornaren dir per fer unes trobades no ens ho pensàrem ni un moment. Després de la bona experiència que varen tenir els alumnes de 4t l'any passat.

Tot va començar abans de Nadal, els infants de 4 anys, la classe de na Mafalda i n'Asterix i Obelix, vàrem anar a veure com feien “classe” i com era la seva aula a S'Escorxador. Ens mostraren quins exercicis feien, com era el seu llibre, coneixerem la seva “mestra”... passarem un matí ben agradable, i el berenar si que va ser bo!!!

I ja no podien estar ni un dia més per venir a veure'ns a la nostra escola, a la fi, trobàrem un dia, un poc abans de Pasqua. Idò, què vos pensau? Nosaltres també els vàrem mostrar el que fèiem i amb que jugàvem. Férem grups i compartirem jocs. El matí va passar volant, i com que dies després havíem de fer panades vàrem demanar voluntàries i voluntaris, s'oferiren un bon grapat. Aquest dia també va acabar amb una berenadeta.

I dia 22 de març, a les 9 ja eren a l'escola preparades amb el davantal disposades a ajudar-nos a fer les panades més bones que vos podeu imaginar. Les panades varen sortir boníssimes, no podia ser d'altra manera amb aquesta ajuda que tenguérem.

I això no va acabar aquí, encara ens volíem veure un altre pic, i perquè quedàs constància de les trobades decidírem que una cosa que podia anar bé era deixar l'empremta pintada a la paret. El dibuix era d'un brodat de punt mallorquí, els infants no sabien que era, però els majors si que ho sabien i bé que ens ho explicaren. Tot ens va servir per

ajuntar un parell de coses: el brodat pels majors, fulles i flors pels infants i també un dibuix de henna pels magrebins.

Ja diuen que val més una imatge que mil paraules!!!

Enhorabona Noah!!!

A l'Escola Nova tenim un segon classificat a nivell estatal al concurs d'Aloha de càlcul mental.

Dia 4 de juny del 2016 el nostre alumne Noah va participar al concurs d'Aloha a nivell estatal amb un total de 1.200 participants i va quedar el segon classificat.

Aquest campionat consta de quatre sessions on hi ha uns 300 nins amb fitxes de contes de divisions, sumes, restes i multiplicacions que tenen cinc minuts per completar el màxim.

El consell que ens dóna en Noah és intentar-ho fer-ho mentalment.

Enhorabona CAMPIÓ.

EXPOSICIÓ + ART

Col·legi Verge de Montsió

Dissabte, dia 30 d'abril, els alumnes del Col·legi Verge de Montsió férem una exposició per mostrar tots els seus treballs sobre "LES ARTS" durant la setmana cultural.

El fil conductor que elegírem per aquest curs 2015-2016 anà relacionat amb el món de les arts i les diferents disciplines artístiques i, per aquest motiu, també s'hi dedicaren les Jornades Culturals 2016. Per això, durant l'any, l'escola s'ha omplert de pintors, arquitectes, fotògrafs, poetes, joiers, acrobates i altres personatges de circ. Durant la setmana cultural aprofundírem en el tema. Fou una exposició molt visitada i de la qual la gent del poble va gaudir molt.

Joan Miró

Els alumnes de 1r hem interpretat elements de la iconografia de Joan Miró. Durant les Jornades hem fet el mòbil *Bestiari de signes*. Per elaborar-lo ens hem basat amb l'estil característic de Miró usant signes vinculats a la terra (personatges i animals) i al cel (sol, lluna i estrelles) així com també usant elements que es poden trobar a la vida quotidiana.

D'altra part, també ens hem convertit en escultors mironians i hem interpretat l'escultura *Personatge* (bronze, 1975) que al 1995 es traslladà al carrer Jaume III de Palma. Hem fet les escultures amb fang i filferro. Per acabar, hem intentat donar-li l'efecte del bronze amb betum de judea.

Miquel Barceló

Els alumnes de 2n hem estudiat Miquel Barceló i hem interpretat l'obra escultòrica *Animal del pintor* (bronze, 1993). A més, hem volgut experimentar amb fang i filferro i hem creat moixos de tots colors i formes.

També, emprant la mateixa tècnica de Barceló (dibuix rasp sobre argila seca), hem fet la nostra pròpia versió del *Vidre de les meravelles*, que és com es diu l'obra original de Barceló, (inspirada principalment amb el *Llibre de meravelles* de Ramon Llull). Un fresc gegant, que dia 22 de març de 2016 Miquel Barceló inaugurarà a París, a la Biblioteca Nacional Francesa, per commemorar el setè centenari de la mort del mallorquí Ramon Llull. Aquesta obra també s'anomena *Sol i ombra*.

——— #
FUSTERIA GERMANS MATAS
——— #
MIQUEL ANGEL 687942153
VICTOR 687942154
C/ SA GALLA, Nº 71
PORRERES 07260
fusteriagermansmatas@gmail.com

Arquitectura

Els alumnes de 3r i 4t ens hem endinsat dins l'apassionant món de l'arquitectura. A 3r hem construït edificis inspirats amb els refugis que construeixen els animals i hem aprofundit en l'obra de Frank Lloyd Wright.

A 4t, hem agafat com a referència la situació actual que es viu a Síria i els refugiats. D'aquesta manera, hem creat amb capses de cartró una ciutat preciosa. Després, amb l'ajuda dels nins de 3r, hem fet una nova versió de l'obra que Banksy va cedir a l'ONG #withsiria i ara, la nostra ciutat, ocupa un raonet de la Biblioteca Municipal de Porreres. Rendim, així, el nostre respecte a les víctimes de la guerra de Síria i mostrem la nostra empatia cap als nins que han hagut d'abandonar la seva llar.

També, hem fet una sortida conjunta a Palma. Anàrem a la Fundació la Caixa on férem el taller "Viu el Modernisme".

Allà ens explicaren com era l'antic Gran Hotel i després visitàrem els edificis modernistes que, avui encara, es poden contemplar a la ciutat.

Poesia

Els alumnes de 5è aquest any hem treballat a fons el tema de la poesia descobrint diversos poetes de les Illes i d'altres parts del món. Durant les Jornades Culturals també férem un grapat d'activitats envoltant aquest tema. Per començar, vàrem veure alguns nins d'altres escoles recitant poesies en públic i després ho férem nosaltres. Després, cada nin seleccionà un poema relacionat amb els animals i a poc a poc, i amb l'ajuda uns i altres, l'aprenguérem i jugàrem amb ells. Ens va encantar presentar el resultat als nostres companys i als nostres pares.

Joieria

Els nins i nines de 6è A hem estat uns vertaders artistes creant les nostres pròpies joies. Primer estudiàrem la història de les joies, i després, varen anar al taller de Damià Mulet a Campos i amb la seva ajuda i un poc de creativitat, vàrem ser capaços de crear-ne una cada un, a partir d'un objecte molt significatiu per a nosaltres.

Fotografia

Els alumnes de 6è B hem rebut la visita de diferents fotògrafs a l'escola i hem fet diferents tallers. Hem elaborat una càmera estenoipeica amb una capsa de sabates. D'altra part, ens visità Sebastià Vidal, fotògraf de Porreres. Ens va explicar que ell va seguir les passes de son pare i ens dugué un parell de càmeres antigues per mostrar-les a la classe.

A més, na Maria del Mar Vanrell i n'Àngel Carretero, dos fotògrafs, ens explicaren què era la fotografia essencial i ens mostraren un parell d'aplicacions per retocar les fotografies digitals. Ens ho passàrem genial posant-ho en pràctica.

BANCA MARCH
banquers des de 1926

QÜESTIÓ DE CONFIANÇA

La solidesa d'un dels 10 primers grups bancaris espanyols.

Sucursal Porreres
Avda. Bisbe Campins, 4
Tel.: 971.64.71.17

SANT JORDI 2016 A L'IES PORRERES

ANY PERE CAPELLÀ

Coloma Taberner – IES Porreres

Un any més es va celebrar la festa de Sant Jordi a l'IES Porreres, enguany va ser el dia 22 d'abril. No faltaren els missatgers de 3r ESO que varen repartir les roses que els alumnes havien comanat a benefici del viatge d'estudis.

Després de llegir els missatges que els nostres amics, amigues, al·lots, al·lotes o amants secrets ens enviaren, sortírem al pati per tots junts celebrar la diada, presentada per la nostra directora Mika Obrador, que no va deixar passar l'oportunitat de recordar que l'institut ja havia arribat als 10 anys d'existència.

Seguidament, atès que Pere Capellà és el personatge d'aquest curs al nostre institut, el seu fill Llorenç Capellà ens parlà de la vida del seu pare. Des d'aquestes línies volem donar-li les gràcies.

Per continuar la celebració diferents grups d'alumnes interpretaren poemes de Pere Capellà, tant en castellà com en català. I els alumnes de Taller de teatre de 2n representaren un fragment de l'obra de teatre del mateix autor anomenada *Val més un dit en es front*.

A continuació, es lliuraren els premis literaris de narrativa i

poesia organitzats pel departament de català i a tots els participants se'ls va entregar un obsequi. Els premis foren entregats per Llorenç Capellà i Maria Barceló i Joan Bennàsar, en representació de l'Agrupació Cultural de Porreres i l'APIMA respectivament, ja que les dues entitats col·laboren econòmicament i com a jurat en els premis de Narrativa.

Llavors lliuraren els premis de fotografia creativa per part del departament de Ciències naturals i també els premis de la gimcana sobre Ramon Llull.

Enhorabona a tots els guanyadors i guanyadores!

Després hi va haver les actuacions musicals dels alumnes de Taller de música de 2n amb la cançó *Ai Dolors!* de Manel, seguidament alumnes de 3r cantaren *La dansa del vestit i Jo sóc català*, que forma part de les anomenades *Cançons republicanes* de Pere Capellà. Com ja és habitual els darrer anys ens convidaren a tots, alumnes i professors a cantar la Balanguera.

Per acabar, el departament d'FB bàsica obsequià Llorenç Capellà amb un caixó de verdures de l'hort i passaren a sembrar un lledoner en homenatge a ell i al seu pare.

S'ha de dir que durant la celebració no hi faltaren els moments reivindicatius quan les presentadores anunciaren la representació teatral i ens convidaren a assaborir bé l'espectacle ja que l'assignatura de teatre ha anat desapareixent dels diversos cursos acadèmics i aquest és el darrer curs que s'ha impartit. Així mateix es lamentaren de la pèrdua d'hores de plàstica i música que l'aplicació de la LOMQE ha generat.

Com a novetat enguany alguns alumnes d'FP bàsica feren connexions en directe amb la Ràdio de Porreres per retransmetre l'acte.

CONCURS LITERARI DE SANT JORDI, IES PORRERES

Margalida Barceló Taberner

El Departament de llengua i literatura catalana de l'IES Porreres organitza un concurs literari per Sant Jordi. En les dues darreres edicions, hem comptat amb la col·laboració de l'Agrupació Cultural de Porreres i l'APIMA de l'IES, com a membres del jurat i com a copatrocinadors per als premis. Enguany na Maria Barceló i Crespí va participar de la festa i va fer entrega d'un dels premis, en nom de l'Agrupació Cultural.

Al de Narrativa hi participaren 14 alumnes de 1r i 2n d'ESO i 11 de 3r i 4t d'ESO. La guanyadora de la primera categoria

va ser na Neus Morlà Habib i de la segona, en Gabriel Roselló Salleras.

Al de poesia hi participaren 3 alumnes de 2n d'ESO i 3 de 3r i 4t d'ESO. Els guanyadors varen ser Margalida Capellà Alcover per la primera categoria i Maria Sansó Femenies per la segona.

Dels 31 participants, destaca el percentatge elevat d'escriptores, més d'un 74%. Una altra dada interessant és que enguany hi ha hagut molta més participació a narrativa que a poesia.

EL TEMPS

Un any són 12 mesos,
12 mesos són 365 dies,
365 són 8760 hores.

L'any és curt... s'ha d'aprofitar.

Cada dia són 24 hores,
cada hora són 60 minuts,
60 minuts són 3600 segons.

Buff, quant de temps...

Dia a dia, el Sol surt i s'amaga
ens quedam sense llum,
fins que la lluna ens rescata
i la claror ens il·lumina
el pas de la vida.

Hora a hora, pensam
en les feines,
en l'amor
o en l'amistat.

En un segon respiram,
tenim pulsacions,
pulsacions ràpides
i a vegades lentes...

I pensar que un dia això acabarà
un dia moriré,
sense feines, ni amor
sense amistat, ni pensaments.
El meu temps s'acabarà,
el meu cor ja no bategarà.

Mort...

Margalida Capellà Alcover, 2A
(premi concurs literari
de poesia 1r cicle)

BOHÈMIA

Maria Sansó Femenies, 4B (Guanyadora concurs literari poesia 2 n cicle)

Efervescent, com el xampany d'una luxúria de sang freda.

Alliberador, desprèn aires càlids, acollidors.

Transparent, transparents els teus ulls, fills de tendresa.

Despertem l'hemisferi màgic,
el que la societat ignora, tan cruelment...

Si parlam del reflex, ens miram l'ombra.
Llepau-vos el dit, imaginau, sentiu.

Els teus llavis, humils, cerquen la vida dels meus,
bojament, com focs artificials, cercant el cel negre, callat.

Dins la distància, brilles més que el Time Square al meu cap.

I si vols pots venir, al puig a veure les estrelles,
com solíem fer les infinites nits d'estiu.

T'espero, no tardis. Cada vegada et veig més abstracte, d'un transparent negre.

Et sento tan dintre, que m'asfixia el pensament.

Anul·lar-te tan sols un plàcid moment em fot.

Inspires amor. Com adoració del tu més maligne.

Arriba suau, màgica, misteriosa,
entre constel·lacions, humida, excitant.

Brota un gir, una mirada, un petó robat.

Bonic estàs aquesta nit,
em despertes el somriure.

La lluna ens guardarà el secret,
dels blancs vivents, d'oratge suau.

Som com sinopsis.

Et trobo, et dibuix d'un amor clar.

Et tatuo, et penso, et sent, et repasso.

EL NIN... INVISIBLE!?

Neus Morlà , 2B (Concurs literari. Narrativa 1 r cicle)

I aquí estic jo, esperant el metro, dins un dels soterranis de Madrid. De cop i volta, em gir, i veig un nen. Deu tenir més o menys la meua edat, 13 anys. És alt, amb els cabells de color castany, amb *tupè*. Si et fixes, té una arracada de color negre a l'orella esquerra. Porta uns calçons negres ajustats, amb una camiseteta de màniga curta blanca, que té el logo d'una marca de roba: *vans*. Ara que me n'adon, porta unes sabates *vans* negres. I també... Espera! Què està fent? Està rompent les bosses de la gent que ve del supermercat! Però, quina bajanada és aquesta? I per què la gent del devora no li diu res? «M'hi acostaré jo.» Pens. Camin amb pas decidit fins a ell, esquivant el contingut d'alguna de les bosses de la gent que està enterra. Llavors, aixec un braç i el poso damunt la seva espatlla, i exclamo amb to seriós i molest:

- Però que caram fas! No veus que molestes la gent? Ell, es gira sobresaltat, igual que tota la gent. «La gent em mira rar.» pens.
- Deu ser perquè he aixecat massa la veu. Li dedico una mirada al nen, convidant-lo a que parli. Ell, amb els ulls oberts com plats, s'envia la saliva i em demana:
- Em... em pots... veure?- m'està prenent el pèl? Clar que el veig!
- Per què em demanes això? Clar què et veig!- exclamo, amb la cara vermella a causa de la fúria. Qui s'ha cregut ser, aquest?
- No, no em toques veure... és impossible...- diu, o més bé pensa, en veu alta.
- Com? Per què?- ha aconseguit que em confongués, de debò.
- Veuràs... com t'ho dic?- Déu meu, dona'm paciència, perquè no em tinc.
- Què em dius, què?- dic, directa.
- Jo, resulta que jo...
- Al gra.- Em poso dreta i ferma.
- Sóc invisible.

Aquí, m'esclat de rialles. Al cap d'uns minuts de riure, el mir, i veig que a ell no li fa cap gràcia. Deu estar drogat o alguna cosa per l'estil. Ha, ha, ha! Invisible? Ha, ha, ha!

- No fa gràcia.- diu.- Per què creus que la gent no m'ha dit res en tirar la seva compra al terra? Per què creus que et miren malament per parlar amb jo? Per què soc invisible!

Ara que ho diu, té raó...

[...]

- Doncs, a veure... tu vénis d'una altra dimensió, m'equivoc? - Ell nega amb el cap...
- I estàs aquí per... perquè el teu germà es va escapar del teu país, que es deia... Jedatale. No? - Ell fa un moviment afirmatiu amb el cap. - D'acord. - I tu, què noms?
- Jo nom Dave Clarck.- diu, amb to ferm. - I tu? - em demana.

Ara mateix, som al parc de darrere del meu institut. Allà quasi mai hi va ningú, només els divendres a la tarda, que quedem tots els de 2n, 3r, i 4t d'ESO. He vingut aquí, perquè al metro la gent em mirava malament. Ara m'ha explicat la seva... rara història.

- Lisa Leeson.- li contesto.

Aquest nen no em fa molt bona espina... No sé perquè he acceptat que em contés la seva història.

- Bé, jo me'n vaig ja. He de fer algunes feines abans d'arribar a casa. - «De veres Lisa? Quina excusa més poc... excusa» M'*auto-reny*.

-D'acord. Ja ens veurem!- em contesta, alegrement. És estrany. Agaf la meua bossa, i me'n vaig un altre cop al metro. Allà, compr un tiquet, i espero que el meu tren partescui.

Una vegada a casa, vaig corrent a saludar els meus pares, i puj l'escala i em tanc dins la meua habitació. He de processar tota la informació. És tot molt estrany. Un nin invisible? On s'ha vist mai?

[...]

Ja ha passat un mes des que vaig conèixer al Dave. El dia després de conèixer-lo, me'l vaig tornar a trobar. Vam parlar un poc, i em va demanar si podia viure amb mi, ja que no tenia allotjament. Al principi la meua resposta va ser un no rotund, però llavors vaig acceptar. Ell dorm amb un matalàs al terra dins la meua habitació, i jo al meu llit. M'acompanya per tot, llevat del bany, és clar. A l'escola, a vegades quan feim un examen, em passa les respostes. Sé que és el correcte, però aquest trimestre no m'havia anat molt bé, i no vull suspendre. A més, no passa res, ja quasi arriba l'estiu.

Encara no m'ho explico, però en un mes li he agafat un afecte impressionant. Es podria dir que m'agrada un poc. Però, què hi farem? Sóc adolescent, i això havia de passar alguna vegada, no? Idò, crec que està passant.

Estam dins la meua habitació, mirant una pel·lícula: *Els jocs de la fam 2*. Ja vam veure l'1 la setmana passada. Aquesta saga de pel·lícules *mola*, de debò.

- He d'anar al bany, feim un descans?-dic. Estam damunt el meu llit, els dos, amb pijama. L'ordinador està damunt les cames d'en Dave, i jo aguant un bol amb crispetes.

-D'acord.- diu, i posa la pel·lícula en *pausa*.

M'aixeco, i vaig al bany a rentar-me. Una vegada he acabat, torn a la meua habitació, i em torn a ficar dins el llit.

- Lisa...- diu Dave, i em mira fixament.

Jo giro el cap, i les nostres mirades connecten. En aquest moment, sent una corrent elèctrica recórrer el meu cos, de cap a peus. Ara mateix, crec que sé que el que sent per ell no és només amistat...

-Qu... què... vols?- tartamudejo, nerviosa.

-Trobo que ara és el moment de dir-te que... m'agrada. - Em diu. Estic en *shock*. Però pareix que ell no ho nota, ja que segueix parlant. - Quan estic amb tu, em poso nerviós. El contacte de la teua pell damunt la meua, fa que la pell se'm posi de gallina. Amb un mes, t'he entregat el meu cor... Sé que sona molt *cursi*, i més venint de mi, però és la veritat.

- Jo... jo... - No em dona temps a contestar, ja que ell junta els seus llavis amb els meus, provocant que les papallones que sentia en aquells moments dins el meu estómac, augmentin. Ara, en lloc de papallones, pareix un zoològic. És la millor sensació del

món Els meus llavis damunt els seus, encaixen a la perfecció, unint-los, convertint-los en només un. Però en els moments especials com aquests, sempre hi ha d'haver un problema. I el meu, és que la porta s'obre i nosaltres ens separam de cop. Però, en comptes de veure el meu pare o a la meua mare entrar, veig una llum blanca, que es fa més gran cada vegada, fins que ocupa tota la meua vista.

Ara ja no not el contacte del meu cos devora el d'en Dave, però not una mà que m'acaricia el braç. Obr els ulls de cop, i me n'adon. Tot ha estat un somni. Ara ho recordo. Vaig tenir un accident, a l'entrada del meu institut. Un cotxe, no mirava per on anava, i va xocar contra jo. Ma mare era la que m'acariciava el braç.

- Déu meu! Viva! Estàs viva! - crida d'alegria, quan veu que he obert els ulls. Jo em sobresalt. - Me'n vaig endur un bon ensurt!

No ho tornis a fer per favor! - Plora, d'alegria. Jo m'acomod, recolzant la meua esquena a la paret que tenc darrere. Llavors m'abraça i li torn l'abraçada. Em fix en el meu voltant. Estic en un hospital.

-Mama, que m'ha passat?- Deman.

-Has estat en coma, un mes. - Em diu. - Les esperances de que sobrevisquessis eren nul·les, d'un 1% com a màxim. Vaig a avisar un metge. - Diu. S'aixeca i surt de l'habitació feliç.

[...]

M'han fet mil i una proves. Me'n vull anar ja a casa. Ara estic tota sola, descansant, damunt el llit de l'horrorós hospital. No m'agraden els hospitals. De cop, veig que la porta s'obre, i per ella apareix...

-Dave!?- exclam.

UNA TASSA DE CAFÈ I UN ADEÜ

Gabriel Rosselló Salleras, 4C (Coneurs literari. Narrativa 2n cicle)

8 de setembre:

Sempre m'havia preguntat si hi havia alguna manera d'escapar d'aquell forat... mai havia trobat cap resposta.

13 setembre:

Caminant en contra del vent, però per què?

Realment no n'hi havia cap, de raó. Simplement volia sentir-me lliure, sentir que podia triar el meu propi destí. Era tan negligent i alhora inestable... Les veus que em parlaven... cada cop sonaven més fort dins del meu cap.

7 d'octubre:

Avui he vist una au caure morta al terra. Cada segon que passa el meu cel està més buit... Al menys les estrelles sempre seran allà, oi?

10 d'octubre:

Simplement no tenc paraules per descriure el que he vist. Bé, potser en tenc una: vergonya. Avui he presenciat com un home pèrfid colpejava amb una palanca una noia al cap i li agafava de dins la bossa uns 20 grams de pols blanca. Després marxà corrent. Aquest planeta està malalt i no té cura...

3 de novembre:

Una, dues, tres, quatre, cinc,... les hores passen tan ràpid i tan lent a l'hora... Estic confós... El rellotge marca les tres

de la matinada. Mentre escric això, algú està morint de gana, algú està essent violat, algú està sota els efectes de l'alcohol, algú està naixent en un món sense vida, algú està intentant escapar del foc d'un míssil amb un destí aleatori, algú està manifestant el seu amor amb mentides, algú està escrivint una cançó que no canviarà el món, algú està tornant boig. I tot això... per què?

23 de novembre:

M'he assegut davant el meu bloc de notes amb una tassa de cafè per pensar una bona frase per deixar rere mi. Però no em ve res al cap excepte que odio el cafè amb tota la meua ànima. Me'l bec de mala gana sense saber gaire bé el perquè.

7 de desembre:

He rebut una carta inesperada d'una casa de mig morts. Pel que sembla el meu pare segueix viu. No han acceptat la meua petició que el desconnectessin. Quina mania de voler aferrar-se a la vida fins i tot quan la vida consisteix a dormir fins que et moris, i a sobre la vida no és teva...

11 de desembre:

He tornat a intentar trobar una bona frase per a la «nota». No n'he trobada cap... potser un simple adeü sigui suficient.

12 de desembre:

Maleïda silueta opaca que m'observa des del mirall. Creu que em coneix, creu que sap qui sóc, però no sap res! És tot

una mentida! jo sóc una mentida! Res és real, som tots un munt de titelles en un teatre creat per «ells». Sé que m'observen, i que ells saben que ho sé. Però no podran trobar mai el meu tresor, oi?... Hmp... Venga, no em miris així, tu també saps que és l'única manera.

13 de desembre:

Oh, dolç suplici, eterna melodia dansant sobre la cresta de les ones d'arena roja. No em trobes a faltar? Sóc jo, ja venc! Estic tan a prop! Ja venc! Abraçam!

...Hola? No hi ets?

Vaja...

13 de desembre:

Sempre havia estat difícil sobreviure amb un record tan dur. No puc ni controlar el meu cos. La meua bogeria és el titellaire, i jo un fil prim apunt de rompre's. Sembla que estic corrent... El buit. Doncs aquest és el final?

Cauré igual que les aus mortes. No hi ha estrelles en el meu cel... Vaja, hauria estat una bona frase, llàstima que ara ja sigui massa tard. Just abans de tocar el terra puc sentir l'aroma del cafè. És amarg... El cafè també ho és una mica.

Ara que ho recordo, al final no vaig pensar ni a deixar un simple adeü.

Ella al menys em va deixar un cafè i una nota, tot i que no la vaig arribar a llegir mai. Ja sabia el que diria, però no volia acceptar-ho. Sabia que era un simple adeü.

FONOI

Caterina Gornals Miralles

Estirant el fil a partir d'un component del grup **Toninaina**, en Víctor Leiva, en aquest número del Llum d'Oli trobareu l'entrevista feta al grup **Fonoi**.

Fonoi està format per en Víctor Leiva (guitarra), estudiant d'economia; en Miquel Crespí (baix) que és auxiliar d'odontologia; en Francesc Vicens (bateria), tècnic de so; i en Joan Francesc Mestre, més conegut com a Sisa (veu). Quan el grup es va formar entre ells hi havia un altre porrerenc, en Tomeu Sastre, el qual va ajudar a decidir quin nom posar-se. A en Sisa li agrada molt un estil de música que es diu OI. A partir d'aquesta síl·laba, i les idees d'en Tomeu fent jocs de paraules on hi aparegués aquesta síl·laba, es va crear **Fonoi**.

Quan els vaig demanar quin tipus de música toquen, la resposta va ser complicada, però finalment es van decidir per denominar-ho *rock de la terra*. Toquen la majoria de cançons compostes per ells, però durant els directes també fan versions d'altres grups. Ja tenen vuit temes composts, dels quals en Sisa ha fet la lletra i entre tots la part musical. Totes aquestes cançons són en català i segueixen una mateixa línia: parlar de la defensa de la terra i de la nostra llengua, i fer una crítica social i política.

Quan un grup té una sèrie de cançons compostes per ells mateixos i tenen ganes de fer una passa més per seguir creixent, el següent escaló és... enregistrar un disc! I així ha estat, aquests vuit temes es troben inclosos en un CD que han enregistrat a *Galiner Recording Studio* i que tenen previst que a final d'aquest estiu ja pugui veure la llum en format digital. Ja us seguiré informant!

Quan a Porreres hi havia el Nokturn hi van fer moltes actuacions, ara solen actuar a Factoria de So, Sala Red, S'altra bar a Portocolom, Son Negre Rock... i tenen previst actuar al Rock'n'Pina el pròxim 1 de juliol!

Com sempre i per curiositat els vaig demanar de quin grup famós els agradaria formar part i aquestes varen ser les respostes: en Víctor va dir que voldria formar part de *Pantera*, perquè és un grup que l'ha marcat i, a més, és una música que li agradaria molt saber tocar. En Miquel voldria formar part de *Machine Head* perquè és el seu grup preferit i en Francesc, de *Berri Tzarrak* perquè diu que és el seu referent. Finalment, en Sisa va dir *Barricada* o *Banda Bassoti* per una qüestió d'admiració i de proximitat en el discurs.

Per acabar, els vaig demanar si tenien alguna anècdota o fet curiós que els hagués passat durant algun concert i la resposta va ser inesperada. Un dia, quan van baixar de l'escenari, una *fan* els esperava per demanar si li podien firmar als pits.

Finalment, em digueren que els agradaria aprofitar aquest moment per agrair l'ajuda que ha suposat per a ells les diferents col·laboracions que han tengut a l'hora d'enregistrar el disc. En primer lloc, donar les gràcies a en Joan Rosselló de *Galiner Recording Studio* que els ha ajudat en tota aquesta tasca. A més, a en Pau Mas de *Taverners* que ha tocat el flabiol a una cançó, en Titot (Francesc Ribera) de *Brams* que ha col·laborat cantant en una cançó i recitant un poema d'Ovidi amb na Glòria Julià de *Llumàtiques*. A tots ells, moltes gràcies de part seva.

Si algú està interessat en saber quins concerts fan i seguir-los o els vol contractar per fer alguna actuació els podeu trobar al facebook Fonoi o cridant al telèfon 628770739 (Víctor)

El grup en...

Una paraula: potència

Un lloc: Nokturn

Una cançó: Agropunk

Una sèrie: Sons of anarchy

Algun ritual: fer cerveses abans d'una actuació, per perdre la vergonya

SABEU QUE...

Joan Barceló, *Capeller*

Sabeu que... les representacions de l'obra "Porreres 1936", a més de funcions teatrals, també foren un autèntic homenatge als porrerencs assassinats pels feixistes i una mostra més de suport a les seves famílies –també injustament represaliades–? *Doncs, això. Ni oblit, (ni perdó).*

Sabeu que... encoberts en la foscor de la sala, a més d'un i a més d'una li caigué alguna llagrimeta? *La profunda emotivitat es podia tallar.*

Sabeu que... segons quines funcions de les que es fan a l'Auditori de Porreres no estaria gens malament que fossin enumerades, tal com es fa en moltes sales de teatre? Una dona tota sola guardava lloc per devers deu o dotze. *Està ocupaaat!*

Sabeu que... el *Llum d'Oli* del mes de març va sortir a finals d'abril? *Nooo, síiii! La puntualitat no és el nostre fort. Toca esmena d'error.*

Sabeu que... la nova secretària general del PSM, Bel Busquets, opina que «a Balears, el dret a l'autodeterminació no és una prioritat?» *Començam bé, idò! Com quedam? No és un partit independentista? Alesbores?*

Sabeu que... a Porreres hi ha molts de noms de carrers dedicats a homes –sobretot del clero– i cap dedicat a cap dona? *Nomenclator masculista.*

Sabeu que... hi ha un grup de l'oposició municipal que ha donat senyals de vida? *Ja era hora. Tot sia pel bé del poble.*

Sabeu que... fa un parell de mesos que vaig sol·licitar informació per telèfon a la Conselleria de Medi Ambient del (des)Govern Balear, i encara ara no s'han dignat ha contestar-me? *Transparència 0.*

Sabeu que... la fossa de Porreres aviat s'obrirà gràcies a una jutgessa argentina? *Espanya 0 – 1 Argentina.*

Sabeu que... dia 8 de maig, en un programa de *Catalunya Ràdio* parlaren àmpliament de la Llei de

fosses que tramita el Govern Balear i de la propera exhumació de la fossa de Porreres? *Som internacionals.*

Sabeu que... darrerament per les rondes es veuen manco merdes caneres? *Possibilitat 1- els amos de les bestioles han cobrat coneixement (poc probable); possibilitat 2- l'Ajuntament hi ha posat remei (remotament possible); possibilitat 3- els cans i cusses de la vila van restrets (per aquí grata-bi!).*

Sabeu que... hi ha qualche candidat/a que ha estat una sort que no sortís elegit/da? *I ha estat una desgràcia que no hagi sortit segons qui/na.*

Sabeu que... el nivell de la campanya electoral ha estat deplorable i molt poc imaginatiu? *Les mateixes mentides i promeses de sempre! No n'aprendran mai.*

Sabeu que... la demoscòpia falla més que una escopeta de fira? *Sondeig, dimissió!*

Sabeu que... políticament, estam igual o pitjor que fa mig any? *I espera...!*

Sabeu que... segurament ens haurem de menjar, sí o sí, quatre anys més de govern autoritari, radical, antisistema, mafiós, extremista, corrupte, inepte, inútil, lamentable, penós, pocavergonya, etc., etc.? *Si el tío Paco, hagués sospitat lo imbècils i betzols que són els espanyols, també hauria convocat eleccions.*

Sabeu que... ja hi ha un grup de l'oposició municipal que ha donat senyals de vida?

Ja era hora! Ara només falta que els altres s'animin, que el panorama polític porrerenc pareix un funeral de tercera: xerec i amb poca gent.

Sabeu que... si voleu lluir figura aquest estiu, com a bons porrerencs i porrerenques, podeu fer la «Dieta de l'albercoc»? *Boixar molt i menjar poc.*

Salut, bon estiu a tothom i ¡FORZA ITALIA! E grazie mille, amici, per tutto.

COCA DE TOMÀTIGA AMB ALFABEGUERA

Maria Antònia Sureda (recepta) i Pere Muntaner (fotografia)

Ingredients per a 4 persones:

De la pasta:

70 g de cervesa suau

50 g d'oli d'oliva (i un poc més per untar la llauna)

un pessic de sal

200 g de farina fluixa (normal)

Del farciment:

6 tomàtiques mitjanes, madures però fermes

fulles d'alfabeguera (al gust)

sal

oli d'oliva verge

Preparació:

Dins un recipient fondo mesclau la cervesa i l'oli. Afegiu-hi la sal i incorporau-hi la farina per tandes i remenau amb les mans fins que la pasta sigui homogènia.

Untau una llauna petita (de 24 x 32 cm) amb oli i esteneu-hi la pasta. Us ha de quedar una capa fina.

Enceneu el forn a 220°.

En ser calent el forn, enforneu la pasta i coeu-la durant 10 minuts.

Mentrestant, netejau les tomàtiques i l'alfabeguera. Tallau les tomàtiques a rodanxes i trempau-les amb sal i oli d'oliva (no molt). Tallucau l'alfabeguera.

Quan la pasta hagi cuit 10 minuts, treis la llauna del forn, distribuïu per damunt les rodanxes de tomàtiga i empolvorau-les amb l'alfabeguera. Tornau a introduir la llauna dins el forn i acabau de coure la coca durant uns 20-25 minuts més o fins que sigui daurada i cruixent.

Just abans de servir-la, ruixau-la amb oli d'oliva verge.

AMB PREC DE PUBLICACIÓ AL LLUM D'OLI

Joan Barceló Bauçà. Portaveu de
MÉS PER PORRERES

Davant el comentari número 13 aparegut en la secció "Sabeu que..." de la revista del mes de març (núm. 145) i abans que això perjudiqui l'opinió sobre la tasca que fa el nostre grup a l'Ajuntament volem rebutjar la poca cura del redactor en opinar que l'oposició "encara no han donat senyals de vida" (sic) i ens veim en l'obligació, de fer els següents aclariments.

Tot i entendre l'esperit irònic de la secció, dubtam que hagi assistit presencialment a cap Ple durant l'any que comenta. Ens ajuda a pensar-ho perquè al llarg d'aquest període, complint una tasca fèrria d'oposició, imaginam que el grup del govern municipal (PI) no deu haver trobat tan plàcida, segons alguns rumors que ens arriben, la nostra tasca.

Un mínim contrast de dades, hauria informat al redactor que hem presentat no menys de 16 mocions pròpies, a més de nombrosos "precis i preguntes". D'on dedueix que l'oposició està com "embambada"? Si és així, no tota. Tenen a la seva disposició, si ho desitgen, la gravació de la majoria d'intervencions fetes pels dos regidors durant aquest temps als plens i poden consultar així mateix les actes municipals.

Agrairíem al proper número un comentari sobre quin tipus d'oposició hauríem de prendre com a referència.

Ens dol que el "Llum d'Oli", del qual valorem el servei que fa a Porreres, tracti la nostra actuació d'oposició de forma tan frívola. Ja sabem que en política les coses no són simples i pensam que molts dels lectors ja hauran sabut valorar l'esforç que feim els dos regidors de MÉS PER PORRERES.

UNA BONA PEDRERA DE BÀSQUET

EL PREMINI ACABA IMBATUT I GUANYA UN TORNEIG A POLLENÇA
AMB ELS MILLORS DE LA SEVA CATEGORIA

Club Bàsquet Porreres

La temporada de bàsquet a Porreres ha tengut uns protagonismes ben menuts. Els nins nascuts els anys 2006 i 2007 han guanyat tots els partits de la seva lliga regular i no només pel fet de guanyar sinó pel joc que han desplegat en tots els partits. Per això, han rebut el reconeixement de gairebé totes les pistes que han visitat.

A més a més, l'equip va fer campió d'un torneig celebrat a Pollença on es citaren els clubs capdavaners d'aquesta categoria d'arreu de tota l'Illa. Els porrerencs, entrenats per Llorenç Mestre, guanyaren tots els partits d'aquest torneig celebrat el cap de setmana de l'1 de maig contra Bahía Sant Agustí, Sant Francesc Llops d'Inca, La Salle de Palma, Bàsquet Bunyola i els amfitrions del C.B. Pollença.

Seguint amb l'actualitat del Club de Bàsquet, destacar que l'equip Cadet entrenat per Toni Maimó i Joan Bennàssar, va aca-

Equip cadet

bar la temporada amb bones sensacions fent subcampió del seu grup després de perdre la final dins Manacor.

Pel que fa a l'escoleta, hi ha hagut un grup de més de 40 nins i nines. Després de molts anys, aquesta temporada, podem dir que hem tingut presència a totes les categories. Porrerencs i porrerencques des de 4 als 12 anys han mostrat molta il·lusió participant a jornades del Consell de Mallorca i altres activitats extraordinàries. Sembla que el futur del bàsquet a Porreres està ben assegurat!

El club vol continuar amb aquesta tasca de formació de les nines i nins i per tal d'intentar tenir presència al màxim de categories, les portes estan obertes perquè els que vulguin provar la pràctica del bàsquet puguin fer-ho amb el màxim de facilitats. Per això, per a qualsevol informació, vos podeu posar en contacte amb Llorenç Mestre (616 666 533).

Celebració premini a Pollença amb la copa.

Celebració premi a Pollença.

Grup de preiniciació.

Equip aleví.

Iniciació.

En l'any del retorn de la Unió Esportiva Porreres, l'equip ha fet campió del seu grup de tercera Regional. Enhorabona als jugadors, cos tècnics, directiva i a l'afició per aquesta victòria.

Taller de sabates de ca mestre Pep.
(Fotografia cedida per la família del Dr. Josep Miró Nicolau)